תלמוד על זמן [illegible] [illegible]

נה אפשר לשמוע זה קול ענות גבורה כנגד קול ענות ה
חלושה בהון המון והבאטון בקול רנה ותודה כי חלה נק
ידה הנשה חטובה ובזולה, הקשות חמת אשה אשה אל
הוא כלילה [illegible] להם לאות ולא לאחרים כי לא יולדו כי
אם זונות וחזקים כאשר היו והטבע חזרים והיה בחטף
חשוכה בטירותם ובחצריהם בלבתם בדרך ואין נק ה
אות ביותם בבתי אלקיהם ועל קרבות חזקתותיהם [illegible]
ויכאשו את נגד רעיהם ובנותיהם ואלהותיהם כאשר חלציהם
ושריהם נכניהם ועבדיהם יוכיח כי אדרת היליה והשגה
ולא את היותם אנשי חרבה וחיל ובקראתה אותו באלה
ובחשרה שניה בה [illegible] והדבר הוא ואין צריך
באיה

ולבה זה שבהם [illegible] בחלות כליה לראשונה ובן בכם
בזונה וכוונה ועושה לו באמת כי כן חשוב על כל יחיד
ויחדל לשמוע שלש להן כנגד המות בשאת ובשבר בחזה
ובחרב ובדבר והמה יחליטו כם ויעלו אצ״ר
כי לעתם את נגד והוא לבן בן נמור [illegible] לצל
אחור ויעלם [illegible] לה שנה בלבן באזנה שנה לא יוכל
ורצה

[illegible] פרעה [illegible] בני ישראל.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

בפרק ב׳ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ונחלים כבים ונבונות כהיום לא שלא נשמע קול וי אוי הוי ונהי;
ונם יעזיב׳ ואין דורש ואין מבקש כי אם ריבוי עונו׳ ונשמה
והמלאכים ואין קול ואין עונה כי אם מים ונוגע הפסח וכנורות
ונבלים, וקול קריאה למרום הפורים ומלאכים, ושבא ...
ומספרין וכל מיני זמרה ושובבין ומחולים, ושרים במחולים, ונוגנת
מנות ומלך ומאמרים והסופנין וחלות ובאספנין נגין
יפים ונדיבים ושלין ורקיקים ורבוכה אשר נעל מחבת
ובאין מעשיה, בכל סדר ואפר לשכה, יין מורקת ומשנוק׳
בכל מקום אורה מוקטר וכל בתוך כל כנף אשר בורש
ואשר בונף, ושם כל הנומות ובציבורים מגוסים, בלב
נקרא, כלם נבחרו, ובלב בנפשם, ושור תך פריהו לא
בוסר, ועוף נוטה בכנף ובאשר כל פה רנן ואין נשמה חילה
ושב, מאשר כל פו חוסה, ובכל עיר ועיר, קול קורא לאמור, ועני
נעלי, ונולד למבר ונולד ובארבעה, מיר ליד נעברה, ושמן
בא אחרים וסומן, ובשר ושוק המזיק, כוס פסוקב ובועה
בלחזיק, ואין מי שלחמו נזיר ולמאכל יופיוב ומלב אשר ימנע
מרוב ולא יספרו, המשבחות. שלימו נקלות. אחרו ונושות
כבשי נקמות בחצרי, אינו כולף נגרי, דשבלו ושב בשר ה
שור ועוף ומרי א, וכל מיני למין ולעינים לורכבים ולמאכלים
מטובים

חטובים ולענוים ועריבים, כלם ברורים כלם אהובים,
מוקף סוגה בשושנים, אחר בסוגה ובגנה, ורם בשמי רום, ויצא
יצאת בכרם, ולא קטנות, אין רבות ורבנות, וכל ברואי
אותך בחלום יודע שלו ובתבונות ובשר כרך בחכמות ותבונה,
וכל בתבשילין צליים מטוגנים שלוקין ובשולין חלוטין ומבושלין
ומבושלין לא טריפין ולא קיילין, ובחמר ובחמץ ותר הנהיותין,
אשר על כן אמרו לכן נעים וטוב, בשמחה את נפשי,
את נפשי · ותחנני, ונשמתכם · סתירו ועלילו, ובלכתם ר
בשוקים וברחובות בכלם לא כלו ולא אחלו ופתר מנים
טילו;

בן אלה קצות דרכיכם, ומעוניכם ונוה לאהליכם, ~
ושמחה ועריבות המקדש (יחרב אשר כ׳ בכם) זה הכל
פילים בכם ובשלה זה, בוקר במחבט ואתנים באשכל
ולא תמצאו, בבנין ובעל דעת לקצר ארץ ולא נגלים,
ולא נודע למקום אחד, אם בעל בית אוסף, צלי צר, ואם כלים
ובחרוזים, כלם נעדרו ולוטים ולמעלה הוא לחוצים ורצים ואלו
ידים את לוצים, בבעל· שנה שמים צלין בענבים
באלו ומוקדו בדבר מוכה כמו ריח מסריח מסולם ומסולם
המקום נבחר ומוקד, ובוגדות וצלומות נוטמים,
הסופרים

בספרים כותבים ונמחקים. בשומעים נשמעים ולומדים ולא
לא נשמעים. אבל אלה וכיוצא, אבל בוסר, ולא ידעו [illegible]
חוסר הענין נעלם, ונגלו בכל בונים בסתרים נסתרים.
ונפרים בסתרים, בחוטים לחוטים. בימים כמוכים רב
ימים, בת בלשון [illegible] ולשון, ובשבע לעשר [illegible]
חנה לבא לשון, בחסורים סורים, ובהם צוררים וצרורים,
בשונים ובחבונים, מגורים ובדלתים, ובחלונים, ובאלתים
ובהכשמים נרחמים ונבלמים, ולא נאסמים, בהרשולים [illegible]
אשולים ושפולים, ובקוסלים נחשבים כקוסלים, בבוצרים [illegible]
כשבורים וקבורים, ואין אחר ואין לברים, ובשם חבשא, בבלי
בבשב בשם לבא בחבשב ובלם אלא: חרשב,
נחלבא בלקרון, בבקבון, בבוניין ובשניין חכמה בשר, בוור
ובשר, במגלב בבפולב ובעולב, בבירקן לינקן ומינקן
חכמה בלמקר, אחר בבאן ובבקר, בבחבולב ונשבלב
בבנלסב בבייסא, ובי לא נפולב ולרושב בבלבב לבלב—
ונחרלב בחשבון לעלבון, ולזבון בפשבורה נכתמה
ובי לא שחרחורה, חלמבה בין, חמיל ברחובב כחמשים
ומואב, חכמה בפבונב עונב, כי אין במיב נבונב בחיים
בושים, בספרים לחמרים חיבורים שמרים בכתבים

מי שרצה נכבדים ובקשנים, שמעונים ועשירים ואינם מפסידים
בממון, שלה שכל אומן, בחלה אבל ומקור בחלו, וחרב לו ושחת
ברעבה מטיל ושומע, וכל באומר שאין לו חלק בשכינה. ומי שהוא
בלו, איננו אלא טועה בענין, דומה לעור, ואיננו רק לבאר מלים
כענין בעבור, שונה לרדף נגעי, ובחושו שאין לו תנאי, ובכן, ראש
לכן, כשהוא רואה בלחוקות ששומע לקולו, אומר ברוך רחמנא
דיבדק לן, חרש, חורש, ומשך, חושב מחשבות אשר לא טובות,
ורוקם, עוסק במצבות, ומשיב בואי לך שם מתן ושכמן ונס
הולך מוחל על כבודו, ואינו חושש למיתתו, והדרו וכבודו, והולך
הולך נעלי שמר, ונמה מאד ונראה שנינה מתחת בזכות לא
יתום על יקרו, ובשר יחסר מאורו, ובמתוק, מומתים והולכים
אחר עונש, ובשטונה ובאמתלאות ובמנעים, ובשלים שבת
אלה שאין להועיל, כשרי צבא, שונם צבא ושרי אלפים רב
ומאות ומשלים ושוטרים, מכתן את מי למכה ואת בשלירות,
משלרים ומשלרים, בעיירות והולכין אחר בשמלות, בימות
ובמים בירות, באמצע, טובה מן שלקחו כסף וצבור,
הוא שומר ומטיל על שמחה בשר המשלים, אומן לרבו יתרה
כי כמו על יהם סילוים בשמלים, שלחים, מסים ורעננים,
בהולך, אשר כאשר ראה יכנע ויכנע, וכן הוא באמונתו

דומה

דולה ... דולה וקוץ

ונכבנים נבעס הטולים בטבולה, ורב נבנין ונגיין קניו

הטרונה, ונחפורה, וחטאו ועוו ומטעו ועפרו בעשירה אין

יום שאין חטואתו חרופה לחפרשה, ולא אפרי סברא לטעת

אלא קצובות והמקריות,

טבין לולה היה ובין לולה אבזה שלחמה, וסרה חטאיבלורה

אלואה, ויקנתו אית אית לחם בשה ורקוה ובחוקות, בשלחם

את רגשה, ותשקול פרוותה, בשפת אין אלקיכם ויסתיר

אית חטו אתנם רעיבם ונפריבם, וירקו בשבליבם

ל ב׳ ללחרת, זה עונו זה חוכה, זה נטבר זה נבכה, זה כואב

זה דואג, זה לתאבה זה טועז, זה חוטא פרוזו, זה ...

בטריר בטנו, זה ללולי אצטולבתו, צועק בארו נשועה,

זה לו קרנותו ולרגלתו חאצ באלו נבלה עליבם לוטה,

וחולה ונופל על בחטב, זה רח פראשו, זה אבר תאוותו ...

ואמטו ולא יעבר בות בבמטו, כלם אחוך מורש וקרח בשוב

שלך אלקינו, ובלה ברעו על פרכיבם, וזרקו ונתרו ...

ראש בשנה

סדר פתיחה כשר בכל חודש וחודש ובחלונר ועיר ומונה

ונד חקוש אשר לבר המטיורורש אותו באית לזינה

אין

אין לי שקיט ויריעו, ולא עלי והאחרים, כי בספר המ״ק לא...

שלום ולשבעל נכבות בחת ובסיך, והלבוש אשר עליה ובלבו,

באו לומר בלבו, בגיטון ובשמות ובמלות ובשירים,

והשבות המגינים ובשלחות ושאר דברים, כמשפט לבו של...

אשר וכרם יי״ם, בן בנה נאמרים,

ואלה הנקראים אשר ישנו להסתכל וקרב ומאורי המזלות אשונה

ולהיד ושילך ונקלים ונשמות לא יופרו לשומעים ולשומע,

וגבל יעל ויט בקון שהם אומר למינים לדברי כבוש, כל...

שטובו להנעירות שפי״דין וכל שבובון, לממונים בואר...

לופתן על הגן ועל הערים, וממונים על שמירות לתים...

ושאר הבריות, ממונים על המריצות והנשות ובנשים, וממו'

הוא חניכון על הבושת מנים והבינות והנשוב, ועל העירות

ומבטות הראוה, לממונים על הרחקת כל לבה תנובה, וממו'

על השלות: הם ותחנות: הם שהם בחוסר הכונה, לממונים.

על הבהלה, וממונים על הכוונה, והחקילה ולרלה, לממונים

על הכבורים הרעים ולהשבות הרעות, וממונים על לשון ה

הרע ועל השבועות, ממונים הואדורם להם תוגלות והמות'

ובבקשות, ושכר המקיים שבלקה את הבשות, וכל אשר

זה אלקים לעולות

ו׳ ה׳ כדברו אליהם יום יום כי יבא כל א׳ וא׳ להעתיק ברשות ב
עבור עמלך פטורין שלנו והחרד יחד,
הא. למחה שנית לי מבין על חבות ומרוכים ולמיל יום, גם שלה
וארבעים יום, בתבואת חטות בתוכם וקטנות ושאר מיני
זרעונים, ויין הטוב ובקטנין ובאצטרובלין וכל פירות באילן בין
יבשים ובין לחים, וגם לבים בין שמנין ובין חזירים, כל לבהן מאכלין
ושמן בשם לבבות בשן ולפי חלאת תאנין לחם ויין לפתן ובשרים
ולחלין את הכלם שלא יבא רעבון, כבר יעשה אשכל היות ש
עד שתשבעון עורותיהם, ויבשים נשמותיהם ונשמו מראיהן, ונפשו
כחותיהם ולא יכלו נלחם על חלציהם, גם מראיהו כחלא שנין סמות
ושאת, גם הולב כתי שבתאו של, גם בשנו הולך וסוער ויקרבו כסער
בוער ומתבאשו ובעורו כתנור בוער, גם בריסוניות ולא יוניים
ובוות וו׳ על הזרעונים, ובריאתם מוסקים ודגים, כי רות ב״א א
באמונים, ויהי הטם כתאוגנים, רעבעל דברי הבוחות באלו
אשר בשנינו נרדבו כאין ובאפס, וכהם אמרו בכל לבו ובכל נפש,
כינעו ביתים אשר נאמר אין ליבכם חמין, ולוני קרא ראשי בני
אני אויב כתאוגנים ובנם לוענים, ואותם א׳ לאחל שלשים, ה
בזקנים, חמאת חולשת, ונערים חמאת תאוות כח תבונות, ה
כאוהן חמאת חלאבים ושבורות, ולבי ארץ וכל לאומים ובטרם
וכל

וכל אלה המחות אינטנסותם בחלים המחות שאירתם ונחו שתה.

והחבלים נפת: לינן המחות. יניעתם ללוד בפורתם, גם ככל לא.

ויצאו הפשין כי אם בשנים המחות שניותם ויעבר באלהה בטבע

טבה יוציו בבירתם, ובכלים המחות כליותם, ובכל גאה. אין קצבה

לחנותם, ואין קץ לבבותם ואין שיעור לצומתם, ואין מספר לקולות:

מרותם, וכל זה שאינו לא חוק ולא סוחה ולא תולה, וכיוצא בבה כי

שינתן לו רשות לאכול בשר ושאר כדברים בנאמרו לבם עושה עצמו

כאחד מהם; אין יכנס לבבם בעת וכל אדם שוקל את מעשיו בכף

מאזנים, בכונה שבוע בקלטה היא בכוונתם, וכל כף מלה (בה אומרים)

לחברה בנעמות, גם בחלם לעשות,

פרקיונה ביה בלולב נטול בבת: אלקים בינש בראשון וגו' יו' כ

כבינם, ובצאתם יצאו המתת גם ונחשין פתאם גם ובקים בצואי

שלים, ושאר בעם לצאת יח, כל א' וא' נוטל בביתו, מטרפו ושפרי

עבירה ועמלה באלהה ועונה שהיר נשית, בתקנו שיבאכל א'

ואחד יצא בעליית (ובטעם שלעת: שבוא גבר שביות אותו באים -

קרבן ירושלים בזכות לעשות את מסרו קבל נגוך ולולבו בידו יצאו ל

לקראתו ונבחו ויאמרו לו בא בשלום ובכנס נאמר שיר אשר דוד אמר חונב)

והושענה נא והושיענה נא

כלכה גם שלעתי ושכחתי ואין מוקלם ומאוחר בסיפור בוללותם, ~

אלקים

אלהים אלי ראית; ובטלאי חטי יכסו מנו כל יה: אבלם ותשובתם,
יטהר ושחרת: כי על דבר מטע עונותם וחטאתם, אין תקוה ל
לאחריתם,

צוים בשני וצוים בשלש וצוים ברבינו שבשבוע האחרונים,

אני אשר תבקרן את בלותיכם, שבעבור חטאתיכם, ד
ובהם יקרין על מיכם קנות ולבריו רעים שברלוב ועל
כל מרק התקוה ועל כל התקוה בשתרוב; ואני צית בב
המינין ה' שנות, ועיניכם כלו בלמנות, ישבות הארץ האחרת
התקוה במשאונים, וסוררים וחבי נלצים ועושק שכר שכיר
עשרונים, ואוהב שחד ורודף שלמונים, תפרחין לבלות את
עצמן מבני נשים, ויאחרו לרנן אותנו באפנים, וכל כעם
רואים נס כם את שבע בבלות, ותם לבם במרבם כבולים מ
עולות צבצועם אל אשר לקרעו ושחו להאמות, חוטא מרבב

ונחטא כבבלות,

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות הם אוכלים
חמץ ומצה מנורף וכברות ורקים ותלות והלילה הזה
כלו מצה ומריבה ולחם לחוב אשר תעיניכם נוזלות, שבכל
הלילות הם אוכלים שאר ירקות רבות ואפילות, והלילה הזה
מרור מרירות מבלות, שבכל הלילות הם אוכלים בשר צלי שלום
ותבואל

יפצושל ובמינו כותרת נמוריים ויורד שפולות, והלילה הזה כולם·
אמולשת עיניים פרכיהם כושלות, שבכל הלילות אינן מטבילין ב
במים בקהנים אפילו פעם א' ושתי פעמים סגורות ונעולות;
והלילה הזה שבע פעמים בשבעת ההיכלות והמה פתוחות ו
ומתרשלות, שבכל הלילות כלא זקה בחוטל לארץ כאבן שאין לו הופכן
·ענו בתחתיות, והלילה הזה קול בבכה שמעו נבי פבי יללות וקול
תמרורים יללות; שבכל הלילות כגרות דולקין מכאן ומכאן ~
זכרון עולה נחלה ונשען ונראה ואינו רואה באמרם אלי, אוס אוס
עליות ותבלות, והלילה הזה בחשך יהו ובואנשלם קן כנען ב
במחבואות במעונות ובאפלות, שבכל הלילות קרות פושבות
מכושות ומקושטות בבגדי חג· שמיעאות ונראות וסתמות, והלילה
הזה שעונות כמשש והמה מגולות ונעולות, שבכל הלילות ·שובו ו
·סופבו עיר המקבלות, וכמעט פמעם בהסילות, קול ששון וקול
שמחה ·שמיעו וקול מצהלות, והלילה הזה קול רמה דקה ·שמעו אך
קול דברי באלות ותוכחות מגולות, ויותר עריצים ושירי תהום אשר
·ענו בקולי קולות תכותות ·כסיותו יהו פתצולות, שבכל הלילות
כאנשים ·צאו בצבוע חלבות ורימם שורק כחר ואבלות, עמים
ונפילות יצאות, מרמסות ומעולות, והלילה הזה נשרים פולכים
כעבדים ונו בארץ וגו ·פס שלוות בזאת ונעלות בלות כבקמות
גלותו

עלית, ובשרות ונתחותיהן שלא בשלמות ובכל מיני הצלחות, כי
נעלות אחריהן לזות, שבכל בלילות שים בכל מקום שנו ובמלות,
שלהן אנוסות, ויש להן תמונות, ושמות, ובליל קול נקבה
תמשב וסבר לא כלו שנאמר בגאולות ובצאן ובבקר עליהן עולין
ובעליהן לא חטו לשם מיתות, ורבו כלו רבו המשאר בלילות, ״
אשר רבות, אשר מונילות

ונבירא נסבלים ומוסטנרים, נראו אנשי כבשב והתבורה מהוסס
לדנים הבולטים ימים ולהוסב בתורה, מרובה במורגשין.
ורבות הווים, והנה היסברים ראשונים יש להן נעלמין ולכבבך
תשואות הריחות, צלמים ונולות, והנה בבעלי חיות, ורוח ונגולות,
ויש שהולים נושה לאחוריהם רבך איש נבחין חלונות מעולים, ו
וברצונו שבידיהן חלקן את נעלן חבות אבקריות ולבושיהם ב
בנחם עבלות, והלו שותים וחיים ואומים וסמנים בהם ול
חיי בריאות וסקילות בלכתם לבו ובנחום ינחנו נואש: כ
כסבלים חלאים חותך כי שטבו יבא ברצונות ויכו באורך;
ויבאו באנשים של כבשים ואל אם בדרך רבים ולבים בי לראות
כולם רבים ותמבים, וסיק לדבר כלביא צועקים ותכלית
שניה בקהם כורך בגם וכרובם נחרב ולהבין שמינך אנשי צורב
בכרת מניבם שמב בם שפיהן, אותיות קטב וכנורה,
ויגובי.

ונצפי האדמה אשר אורים יכללו בשני המארה

שלישית אחרת ללבושם כבושר ולא ירקב תאדם ולהאירם כמאורי

פני אדם והמה בשני אותיות קדה ונקיה ולמורגשת הכל

שנית

רביעית כדי לבם ועם תואר ולצבעיהם כשנשם בשחים לייובש

והמה חשובים וסוחרים תמאורת בחורים וכללו בשנת..

יצרם כדמם לאשתה וגם ...לית בדין

חמישית הכוסים חוץ שחוק המראה אדמה ולצבע יפים ט

שכששרם בטרם נשה ויינם נסוברים ולורשים ותבא

כמה להרע בשני ערמה והרחב;

ששית לבם שחורים והשענק שחורים והמה כמוניו וחורים ו

ובמחות והשרים כללו שכר מסיונית יש פיקן שכר לוניה ל

לבסקלין ושרמין ולנהרין ונתן להלייה שכשו יוום כל כל שר

ובמו שמה ושנרוריה קיום היא וקוננו בחסד חר ושאיה ..

הא אל אויה הא ליל אניה ב

שביעית גדרכם נמלאו כל כלדבר בקצה אמצאת רבים יצבא

ויחכמו שאול ישאלו בבל וכן יפהו, ולדברי החוות ובבלים

אשר בכן ושנו ויאשמו, פורית לעצי ורבה קא תקוצם ויטעמן

ויב א חבם ולפני שיטתם שוטותם סמות נמלאים כמה ורחקים ו

וירכו

ויהו מחזות הטירה ובאפילה כאשר נזכר עליהם חכם ב

ברזים, כמו אזן בתים עזים,

ככתב כזאת ככל שאר הכתות והחבורות שונים שמירו בזמו אל

חוץ אל הבית אחרי בטח: ונער - ובצורות, אחדחות

חטוחטות ירקרקות ורק רקות, סקטרורית, ושקע ארורית, ו

וצבעונות את הנרות, זה נושא הכנים זכר אשר תלוהו והוא

כראות כוך במרובה, ותחל קורא עליו איבה, וזה נושא את ה

הסולם אשר הועלוהו עליו בתעלו על כן הוא חוני לו, וזה נושא את

החצר זכר אשר חנקוהו ויגישה עליו תספר ואגד, וזה זכר אשר

תקעוהו, וזה נושא את החסמר עוכה עליו זקוף הר, וזה נושא

חנ"ה ענתה ונשבה בשרו חורין חורין בראות כתובה יש"

הנצרי חלך בבורח, וזה נושא את הצבת כצבת עשויה וצוהם ל

לשנבר אותה בידו ואחיה, זה נושא את המט"ט והמאחנה, וזה

נושא את החרבו זכר אשר הכהוהו אל בעתוו והנה וונה

וזה נושא ענת"ת קוצ"ר זכר אשר כתרוהו וקורא וי וי, וזה נ

נושא בית יד או טרפ זכר אשר סטרוהו ועליו ליוזי. וזה נושא ה

הסתו וחתך של חותן זכר אשר העבירו על פני רחובות, וצווים

בקול רם אשר לא עשה כחוק, וזה נושא קיתון וכד ה"ה מים

והאגנו זה זכר אשר על פיהו ואת ידיו שבסהו נקתם לי,

ווגו'

ועוזב לגוים ושי׳ , ע׳ והוא את התורה אשר לקח והוא את אלהים
והכהן אשר הוא היה חקוקה על ידי תפלתו ותורתו ותורע לבאנו ׳
ותורתו ותפלה ארצה קולתו ועליו יתקיים הרואה לקבל את הגם
ועליו התרומות המלה אשר הלב ישר הבל עשר וקוראים עליו
הנדר ישרו אליהם תמו גלה הבוא לן גלהות רל האמהות ובתשאי
חוגלה בגלת גלה הבוא ועליהם ועל חקותיהם לשבר, בשר ו
ומשרותיהם א׳ סוכתנו ותמיד ועל הלבנה, ובשלחנו בזה
אל האמיתי וחרב אתו ותפלה, ובחרים אותה ואותו ועל בני הגאתק
ותרגן ואילך ומשרתי האלהים המקיים, לקב תמיד ויצאתה וזירה ל
חוגהו אותיות, ארל דבר שלמות גלה בשר רל ביום,
אתו רבי תלמיד וחכמיהם, לגמילה ביה בדבר בזה קטה בגניזה
ולא קבלו ועליהם, מי אל בפנת, לחקירה דבר לכתו גבה
ואיתה; עם ישראל, ענם ובנים,
ברוך המקום ברוך הוא שהבטיחנו ובהבטחתו ואף גם זאת 3
בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם ׳
והכין הרפואה אשר הכינו ובזה תמיד ברוב חסדיו ורחמיו ושלחנו על
לבו חומה ועשה הבטחתו ויראה ואמר לנו בתוך קהל כי כתוב נביאו.
נואם ונהנו בגלותנו ובזכרנו בזכות האבות ובקבר בזה הקדש
ו׳ הי׳ ביום הגלות אלה ושעיהם עולם בקבר בשבט
ולקיים

למקוים [illegible] והולך בבית [illegible] הברז ובאולם 3
בשלוני [illegible] את אשר הקרב לאותי [illegible] אלהים
ומהים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבותינו [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] והסמיך [illegible] והלויים [illegible]
שכן [illegible] [illegible] ואחריהם [illegible] כל [illegible] [illegible] 1
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] הוא אומר [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible]
• כי [illegible] אחרי [illegible] את אלקים הוא [illegible] [illegible] את [illegible]
היה [illegible] [illegible] עליו [illegible] [illegible] ומיון [illegible] [illegible]
[illegible] כל [illegible] אנו [illegible] [illegible] [illegible] אבל אין ה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחר [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אף אם יהיה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] או לאחר [illegible] [illegible] [illegible] 3
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אל [illegible] [illegible] ואם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

חובה ושלא היה זוכה לבני חת ונצחו ונלה המזבח וגו' וגו' א

ואלוהים לו והשיבו יד [illegible] ואלו תבוא על הראשונות [illegible]

[illegible] לבני נצחו ושאליו. [illegible] ואל [illegible]

[illegible] את [illegible] אשר [illegible]

[illegible] לו והורתו לא ידע. לאיש אשר דבר [illegible]

ואת [illegible] הראשונה [illegible] אשר [illegible]

על [illegible] והנה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לא [illegible] לא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אשר [illegible]

[illegible] על [illegible]

[illegible] אשר [illegible]

[illegible] לא [illegible]

[illegible]

[illegible] אם [illegible]

[illegible] אל [illegible]

רשע

כי עגולה היא אומר שבתך לארץ רבים ובפנים, פרט ונת אמראתי

רואה את חריגי היהודי וונתב אחי וריגבי בזאתו ומקחה חרם

את נקודתנו, והאומר נטולו הן וינוטה להם בחולתנו, ויאמר –

[illegible] לבנו ונהל נמשנו :

פרק ולה היא אומר חב ואת אשר אותו חבוה הרחוק יואלה חאות

ושלוים יאב ולוגלים באזנו ויגאת הונחולי ולהם כי היא.

אב ולות יאב

ושאינו יודע לשאל תפתח לו ולמדהו אותה כי היא כתובה ובחוקים

ובכל אשר יתנו ירשע

תפלה יום בשני רחשר ורחת היגיון ובחשיון ותפנו ח

חראות מיהם להקל ובסדרי תנולהם כל חחשבה רעבה

וריבון יחל ונשיר ואבין, ולא היה הנתרש דין אותו יום לואר היהיה

וקלונם כי אם יאני פתלותיהם ותלית שקיונת התנחוני חארבי

הקשיה, זה חלצם חוהריק חלשיק יש שיהון לונשות בלא ולחות

יקלא, ובליצת אותו כאיש בדחותיהם, ובלקום חיר נבוני היורים ל

לקחת חסתר יב שנים חרוים לונירותיהם, ולרחוק בחים אות ר

רחיהם, ראשר ישב ליב פלחדי הוא בזוצתו, ובאמיתיו ברולה

בולים ובדין, ויש שלכוניסין כ"ב הלים הנל בבהתבת חדר ב

בפיך חדר ויש שלוליכן אותן בחטאת פרט ובולי הונר חיבי ונח

יואב יו

[illegible] בלא התורה [illegible] ויצר -

[illegible] אלקיהם [illegible]

[illegible] ואל [illegible]

[illegible]

התשואות

[illegible] אדני אדום [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ישראל [illegible]

[illegible] אל [illegible]

[illegible] ולא [illegible]

[illegible]

[illegible]

והיא שעמדה לאבותינו ולנו [illegible]

[illegible] שלא [illegible] בלבד עמד [illegible] לכלותנו אלא

שבכל דור ודור שעמדו עלינו להאבידנו [illegible]

[illegible]

נפלאות

ונמצאת אדמויה ונקים אשר ימתק בכל הארץ ויהיה הגדול ...
ויש לא אחת רגלי והתורסט לכל צריך לאהיה לתבואת ...
חולאת ה[illegible] ובכל ראש זין אברהם ונוגו ונשאר להיה ונשר
בפריא ופנא: ואין רגל בלחוב:
לא ולולי יגל רחב חגותים הטביוני האל הליוחר בפירת ונקיטי
לא טמי: זולא שלט ולא חוש ש אלא, לא לכל יל חנל ..
ולין חי חת צלי אלין והפואל בין ה' חלין ובחה ו[illegible]
ובסכחת שליתו הי כרו הלא לאבול נה והנימוקים כי באקשא
אמוחסולורוס חרק טו [illegible] ויתר חה הרה יהלגים ה[illegible]
פיא בכל עורים והמקים וחיי יתלונו אנשי [illegible] ונתרו
בגבים שחל חטיבה [illegible] שלן להיות בציבה [illegible] חפושה [illegible] ירב
יינולם הבהא, ויוסקה במרט תאחרוב ברות מרק ומי:
לינת ונרר לית צאת בהסותבות רחת כתות וחבורות לביטי ב
בסתבות, ובל יוסבי היבר קרים ונקזית, להיות את בחרתו [illegible]
לו חסר בקבורתו, כל א' ות' בטל חחלאתו:
ורוי חברית און ירו לטובים טובים סגרים וחזווייו לא.
רחב א' חבירי אלא רעור אסתי הנירים ורר.
בחתי חנעט כחט וקרא. וה אל. וה ונאר
ויה' ולט לוי נהל ונחלאת בונבה רה, פקונו יהריי יתקנו
בחולין

בהלוך המשוררים את דברי רוח [illegible] [illegible] ובפעמים

בתרב

ואלה הסימנים ומעשי [illegible]

ונבהל אחד [illegible] ויחי אבן כירך יאחרו [illegible]

קול [illegible] אחרון אחרון [illegible]

ויענו לנו [illegible] קולות [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אותו

[illegible] היום תנב

ויענו [illegible] [illegible] [illegible] שלך אין [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יום [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] כל אשה [illegible]

[illegible] אל [illegible] אל [illegible] אל [illegible] ואל [illegible] [illegible].

[illegible] בתוך קולנו

[illegible] אל [illegible] ואל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואין

אותו [illegible] [illegible] [illegible] קולם

[illegible] את קולנו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

וירא

וירא.אש. ועיינו, ונתראות יורף ארם מה לחטים אשר אחרו

בוערים חוזע אנחנו לחטים וטוים ולא נוזרים ה

כיבולם המחללים האלה למטוים

ואת ונחלנו אלו הודים פנה לטחיות וחרלנים אל א.

ואת הותך חלתו ויה בועצי וינו .אבנים

ואת לחלנו, וב בוחן ויתגה [illegible] ונבור

אני יאחר בחוש עדבי חלק וונבר בחלון

וינאנו. לחנים ראשר פחו רו הנני לעבור ואת לא בבא

קביר קבור

ציד חוקה יצבה רע ראשונה ויתנו לבוטיטק לאות את

עין בבטר אט בו חטק, או את בעוטק אטר עטק, ו

ובאשר יולכו לצלצה את בפלו בחבל בבואדו וראש לו

חתני ולה, כבב בם בולבים וווחלים טנט טנט ירק בלין ^

על באסף, ואין מוצב מה ולבחצק

ובן רוע נעונה יצבה כל שיט בחקוננת, ונש בהב ח

הבוסת טקולטמות ולעגות, ון היא קיוב טא

חרברת וכון ענות

ובחורא. וקול אלו בנושא: עטם בהולים בבצברים ויגבו.

על עבטיו בן פגור לבורים

ובזאוגות. זה בוודאי חוץ מהגלה, והלכך אם גזלם בזה ב
שאמר דאין ובזוית, לא אלו שדבר לקו אלא אחרים
הנתיהם רוצה או אינו רוצה, ולי רואה כל אלו יוצאין ולא יצא
ובחותמים. זה אותם ושאר צבעים שונים אחרים המלאחים
את כהן והמפארים, הרי אלו אסורים, והלא לצבוע ועושה
בטהורים, בנאחרים ובנקרים, לאבל כבר זה חוקרים ועוברים
ר"א צ"ל חוקה שם:ם | אלו בתראים זקני
ובקרוון נשויה שם:ם | אלו בראכלי יואני
ובחורא והל שם:ם | אלו הוסטיזי אני
ובאוגות שם:ם | אלו בני אשוין
ובחותמים שם:ם | אלו הקאמוזני
אלו עשר רבות שצובעות את הכהן כלל תאוב באדן ים
שותפו עליו ומאבל, ויש שבשרו עליו יבאו
ורבי עבודה כ"ב נותן צבם סילון של אוונים לסח, ושם פה
בבא תב:
רבי יהו בוולו הלכ יוצא אחריכן והקאמוזני בן כם בחומר
ובסוויבן, ושאי בחטב וחוטיבן, וחוח חוטיבן והוא
חושבי שלה דמישש ילים ירולים ולבוסה דלבסה אבותו שחור
תרע לארץ חרל צדין ורבונים, ומראשי אכסף דבוקה לו עלכו
ואמרי

ומצרים כאשר בהכסה עליו המלוכה לאבל ועל הארץ ומצ־

רי טורח לשאת א׳ חכ׳ ונחמן ויעל וירק ה׳ יהודה חולה

עליו לכבוד ונול ולחרין לעזר לב טואת בחון לבם ולמצרים.

ואולם עזרו בכן אין אלא חלציהם וצריהם וגבוליהם ובתחום

ובסמיכם ונחליהם

ואר ציונה הבית לכבנים חטאי אלי כארין טומאה ומצ: ם

לזה בחטאם חשובה לו קורת חולין עליו ועפר יגין ה

בקטרת.

ותקח מרים בת בזבה טובה את החוטל באצון את הסיר,

בעה להעביר את כלהובות חוניה ולהבא את חנה ו

ותצאן אחריה מרים בעלות הנבה ומרים חגלות טאור רגליה

חותקרת וונה ויש אך ,ותאו תה (ואני לא ראיתי זה: הרי: כא״

מרים כראשונה) נראית כציורה טבולה ושונה חאיב לבנים

על פניה

בחצרים ולמעתם רמלים כחצאיה וראו רק בבולהם אחריה

ועל פיום כי שב ותנב חברי בואו טעריו, והחקירוהו ולקוחי

והלות סגרו אחריו וכב לחה שלא לבחרות את פני. ה

באתמיור ובל״ מלחמו ועריו על חלומתיו ועל דבריו.

חולקו והבו נאותן ובשמן ובמלבש לבני ביתה לזה ובין לב

וב

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] והוא [illegible] להתפלל
[illegible] ויש בם אנשי חיל [illegible] ואלופים
[illegible] ורבו [illegible]
בכל [illegible] ואין [illegible] כדבר ב
בארץ [illegible] ובמעשי ידיו [illegible] כל [illegible] ו
ואין [illegible] יש להם [illegible] וכל [illegible]
[illegible]
[illegible] ואין [illegible]
[illegible]
[illegible]
אינו [illegible] את [illegible] את כל [illegible]
[illegible] אדם ולא יראו [illegible]
[illegible] יראו [illegible]
[illegible] לא יכלו [illegible] כל [illegible]
חסרי.

יחסרי לנוח; ואח״כ בנין להרים אשר יצליח מחיה לזמן, ויסתר בעתו
קו״כ כה כי גם להחות ועל פני הבית ובדיוק, בבריות ולמד ידידים
ולא תוכל לשי חיו) פני יהיו ובו אם ירצו גלות הארצות א.
על חי ועל נברך, ואיך נבא עיניהם ורחבת לבב אותו לא יוכל:
להשחית ולהכרית ולאבד את כל הברואים אשר ברא בטובו ו
ואחריהם בהיר, ואברהם אבינו ע״ה הוא ואליעזר טובה ל
לגמול בצדקה את העולם ברחמים בחסד ובצדק, ולא בחלוקת
הבו הארבעה מלכים והכריח את מחניהם, ובטלו איש באחיו
ולא נעדר איש ממחניהם ולא חסרו רק אנשי חיל את ידיהם, ואם
אבדי הם ועשו דברו רק וקרבו בכבוד רחב ללחם ודבר אלקין
חו״ל מי טופס) עאכו״ו, ואיך חוטא והחטיא את הרבים בריות
שתכן לא החיה את האנשים אשר הלקחו, ויבוא ולא יוכל ל:
להציל נפשו כשהריקו בו והרגו ושמטוהו, ויעקב אבינו ב
בוגדו את בניו שכול לא נשכל, יען אל אלהיך ויכל, ואם לא
כי חרב להציל את ועשו חלק אויביו, איך יצא חיו מה נמשך
בצורתו בו ואויביו, ואיך לא ירע חרב לו כאשר מהלו ורבו ח
חקרני כבוד להשב אנשי אמת טובה בצע וכל איש הרגשו ואשר
לא נשב, ודרך עושה בראשית ואוהב ונושא לא בין עליו ולא
חטא על כבודו ולא בקש עלבונו כאשר חטאו כבוד שאין בין
ודרכו כאשר עינו, שהרבה בו אברם ואחרים ובשמחו עליו כל קל

ועתה

עדת ישראל עם סגולתו וצאנו ודעת מחלוקת קרח ראש לה
כיתה רעה ועונשו ודינו וארץ כחקותיה לווליו, אמנם עונו, ובלא
דבריה קי והב חוטב שגולא חבן אים כגברא בצורה וחומר כל
אשר קרע רבנן כחה לקחו חלקם, חוננו והוא ונקם שבעתים
אל ירחק, זה היטב אשר יקראו אדונים ותשרים ואשר בצבאות
שחו לצורם לא כ"ש שהיה לו לשר על מניהם את יראתו, לו
להציל לו מרעתו, להסמיך ינק שמאו אתו ולהעביר על אויביו כל

מלמו,

יברם, זכור אותו באיש להב ישעו בן נחלא או דרכנתמא שחו, ש
שתפרתה בפוא אליו רית בשטן להשלו, ודאתא בשעות
כל האותות פרשותיו לעבירתו, ובפסוק רשתפרה ב' את אוצרו ו
ויסמוך עליו את כל, עובדו, חעולם לא קרא אלוה לעצמו ועלא
חצאת שיחסו האלקות בכל האון ולשון וכבת וכיבות ובחמשה
כי אם אל כבודו בת"ה שחו אשר אין לו דמיון, ושטות כח חו.
רמיון ורעיון, יושב בספר ינליץ, ולאחר קראוהו שית כאל וגין-
אלה, לחב יפרץ כיבלו חבל שאר בשר ודם, ואתו בעשותו כל ה
באותות אשר כמעלה בכח ולחוצ בדם, להבדיל את לבבי הכש
ולהקים את ידו, ספק זה קדש קה קדש, צמדין לא כרצון לרועה
באן אל הבבואיה, להבדיל בין קדש לחול ובין צדק הטבור לא ח
חטבורה הבואה, ובין צדיק לרשע ובין כיאמר לעבדי אלקים, א
אם

אם קרע את בגדיו הרואה קרעו, ויבואו ואליהו ואלישע ק
קרעו, את הירדן ונקרע לו ויהלך לבוראו ונשאר צבא הארץ. ט
אותו ולא מצינו שנקרע בעבורו ושולח שמיים האיש ענה חטא
ונס הרעו, ומשה תנחמ ביונו ואם ארבעים יום וארבעים ל
לילה המשיב ולא טנים וסליחים ענה דבר ועשה ואליהו
ושוב עשה, ואת בלכתו לבד הורה ודמיונו קנאה ואת
בהעט כבוד להם ושבעו לכן בבית עם וכב כתב
האכל ובשבע כהתבר ואלישע בעשרים לחם שעורים ו
וכרמל מעשר הביא לו איש האלהים בקמח ומלח ועשר ימן ז
זה לפני מאה איש ויאכלו ויותירו כדבר, שורך מרחם והמעל יש
וכל חטא להם שבר ואם הנה את המת וריפה את המצורע,
ואלישע, ואת ענה בחיי ובמותו וכל המצורע והלהביא שק
ולין מותות באנשים לאנכל לבנות את זה (בשקרים)
בגלל הנסים הואיל וכבר הנה ינלו כל בסדורים וכל אות ה
כמו והבהנים הנוטים והיה מוציאם כדרך שאדם מוציא ח
וספר בספר בשם כח ואומר וז' סה ראש כל השנה ואם
נאמר (דרך לוא יקום) שלפה עצתו הוציאם מחמת חשאו ו
והתשובה לא זו היא וכבר ולא זו היא בעברם בבראותו את
אותו כבוד הזכות ואת יקר תפארת והוצאו ושכונתו עלה
ברוחות רעות כשהוא אליכם והלא יסורו לזמורתו ויטענו
לקולו

ואלו ויצטרפו בואו והיה כחוזה הנבואה חכמי הפלשתים ו
ואשות בזילה, שולחנות [illegible] וקבוץ ותהלה איכה נחשבו ל
אבני חרש [illegible] זכרה ולא ניכר יעקב שאו אלו החכמים ובשל
וגאוותו כי טפים ובשלטון ובשראה מלא ארצו כי לא נשבה ה
מלא ישראל זרעו וכושו נושע, וישלח לראות סוסים ורכב ו
וחיל כבד בסערת לבו לב אדם רשע, וירא כנער וכבד כבר
מלא סוסים ורכב אין ספירות אליהם, ואלה כי מלאה ארצו
ולא, [illegible] לא לו לבה כלה מעשים [illegible] על ידי הנביאים ו
ואנשים חכמים כלב ורכב נראות ואומרים יותר מאלילים ו
ועבודתם ובכל, ואת אין תרם ואין חפשם ה׳ והולך בדרכיו, ואותי
כל"ב בן המונה בקש בואת ירוב וראינו ועל כבד כלבב כאותו
דבר תקום ותרבה זה יוכית,
ולכן טובה והנבואה יש ובינו ה׳ דיניהם לאומות כי שקרו ה
אתנו חוסר אם כיה אחשך, ולא סרו הבל חטאת ירבעם
ורוב עם הרשעה ובנבנם ורועי, ואשמול נבונים ולה בזנב
ואני עני ובושה, והוא והושב, על כצאן באומות באלו צאן ק
קדשים הקדושים ובקודשים לוכים, כנה כנם, כיכן לים, ו
ולא לחוש, ו׳ פי׳ כי נבואת׳ רחוק, אך כי הם קרובים, וחלואי קל,
והפקודות ואשרה ול׳ יתן ויבין שלכם דבר כבירה, ותבא ה
הנבואה טובה על הטעים ועל המתאוים לדעת כי ה׳ בוא ה
באלפים

כאלקים, והנה הוסיפו על חטאתם מטעותיהם, באמרם אלי כל

כיום אבד אלקיך והמולך

ומצבה עצבה

רבי אלי נער הוה תשאר בדמיון, ולא תמצא לשחק בוהן
אשר חללו חרו נגרי והרחק לתנוך, ולולא פניהם טרום,
עד לבלי רק, והנה לא תסיר לטוב בנערין חשל פניהם וכירוו
וידעו שירתך יה עלות עטרת בכל וא׳ יחד והתורה, לא כ״מ ב
כולם את הכהן ולא כ״א כהן הפרטי ונבללו בו אוברים הרבה
כהן במקום, ולא כ׳ כהורכב אשר יהיה לאחרים רב׳ט כהן כנר
ט׳ט זב אשר נשוב ומתלה ולא כהונה במקום וא׳ בהספרו ו
ויקבל החלום עד לאין תכלית; ונקב כא׳ אשר נפקד ולא ישנובו
חטיני כהונה ואין לו טוב החן כלל ומאלקיהם איננו אל ובן אדם,
ולא תשיר כהו ט׳ט לנו כמתום והוספות רבים, כמנג במערב
שני בבלאים והלאה בכתובים, כלם בדברים כלם חוכרים ב
כלם נוצחו וכלם ערבים, עלמוני בארות ובפלם טומבים, ו
וינתר הכם אותן שבשכל חחיב ולתי דבר באיוושני״ם כבונים
אשר לא יספרו הרבב כככבים, וכלם כא׳ טובים; וזה בהתלה
להקטות, ולדבר אתם קטות, לא לבביא רחב להקבא בפסוקם
לבד ובנבואות, כאשר דרכם כבל היו לעטות, מנהגם לאלהות.
ומנהגים חטאות, אלא להפסוק הלאה והראיה והאות ושויה בלב
ונרלה

ערלה ונדי הרחב, כי על כן אמר אל כיסב שילב;

וראשונה כי בשית ברא כל הנמצאים וכל מה שנולדו בם ג

נבראים ואח"כ אין כלום ואין הולה לו, כי את שילה ב

הנבראת לבוראם ולצור הבלני; וזאת שנית הוכחה כנגד בן ה

כמונים, אין אחד המשכנת אלא להקל מהנו וכלו כן בן הנשים,

כי הכתבה בזה המשל איזה ידוע שרשה בחכירו יביה לב

שיביה נקלה נבורה ואת השבים, אלבבה וומי ונכור ואמר ח

משלות ומחות השנילים והנבריטים וכלם אחד המשכנת ומשאור ל

לירוד ושמל מהנו הנמאסים והנבריטים, חולים עולים ונשלי חולין

חלים ורשים, וכן אמ"א לעני הלכים שיסחלו בספר א' אמלו ינו

שינבם קדושים כי לא יחקים הלכות אמלו לא יבא חבר קנין

ושנאמין רבין שינבם חמשים כי בא בשם ואבוד לשנות את

באחד יודע המבירו וירחקו מהנו אוביו נעשים ואין יחום לנשה

ויצו אחרי כל ותצו אחרי באחר עד בואם ליד המלחמות ונרוש,

ועל כן יאמר בספר הבנבנה באשה כנגנת בבית או הבבנה

כאלו שם בבל ועמ' כהלריטים עמ' הבמינות ועמ' כמשיכ'

אני לבית שלום כמשם וכן חליבו שיחבר כבב על כל עבירה י

ועבירה, ולא ידבר על שעריהם יען כי שנך לה יותר מכל העבירות

כן הוא קשה הואל והחשבה הוא חברבה להעשק ועבירי: ו

וראה מה כי כי את המצוות אחרונות יש ולא מחמות טעמות א

אחרונות

אחרית, כמבואר ע״י יחזקאל נבי׳ בנבואת ירושלים שנבל צר נסוב, י

ובמובן אשר שם הנשב סחו בקובץ כלקוב

ונבוכדנצר ופרעה והרס, יען נביא לשם על כל קטן ורס ולא אחרו

כי אלקים בורא, נאצלו כן בעולם, והטף הטהור הארץ

וטובה בושקים ותגן שנים תולעת רבות בית ולשרקה נכל ע

עניינו, אנשי אלא יפת לדבר כן חו׳ כלם שתי תשובין, ולא

לכם רק בהוריש בניו את בנין;

ועוד אחשוב כשלמה בהשקפה התורה בית המקדש חבלי ב

הנביאים, בדברים בשלחות בלי יסוד ועיקרים המפורסמים

לחקרא כלב לשכל האנוש ודברי החכמים, אשר לא יאמנו

בחיו סופים ובל יתור כוונת רבי וחסרים, ובתורת הארמי פרק י״ג

א׳ לבבות תוכחת, רוק ויפרא מעט מוכחות דהלאמ כי מכבת

שבית כי אמר יתו׳ לאלוהיו נאמנים ביום ובשנה אין תי [illegible]

בהלאכים ולא בבן אלא באיש לבדו, ולב בית אלקינו ואין אחר א׳

תהלותה והואל למי דבריו ובבן אינו יודע דעת אבינו חטב בבמירב

והבפתיאה אליו חביב

ועוד בתורתו פרק י״ב א׳ לב אמר יתו׳ ח׳ שדבר רגע בן אדם ·

יכתר לו אבל חי [illegible] עיב [illegible] לא יתומר לו לא

דעהן ולא דעב״ד וא״כ אין בבן והרות א׳ ויבוא את ונצחו דבב,

ולהיו אותו ובחאלינים בו בינם כבאת יען היפה 330

ויש

ועם לוקח הורה בן בדבורתו, והולים אותו מתוך רק ומנוחתו
כי עתה אלו כותבים בורים
ועוד חשוב בתחלה מסר לחד ישו לתלמידיו הוקריאת בלשונם ם
מאשיר בבשע בחטאנו תרים ויצלם ויתן נתיו ולא קבצו
אבינו שבשמים יתקדש שמך יבא מלכותך; יעשה ר
רצונך בארץ כאשר בשמים ותן לנו היום לחם ח.
חקינו ומחול לנו חובותינו כמו שגם אנחנו מוחלים
למחייבים אלינו, ואל תביאנו לידי נסיון והצילנו מכל רע
אמן
הנה רואה בעיניך שלא צוה ישו להתפלל אל בשם אל הרוח או
אל הבן, רק אל שבשמים יחיד ומיוחד בלא חשבון, ב
בתשובת תנוך פן את לבך אליה אינו חלוקת והבן וירא מיד
אעלה כל הבוטחים בו, ואל דור מאמן ואל טינו הינו,
ועוד בחטאנו תרם לי יולד בן כורע הרוח את ישו אל המדבר.
רבי שובה אותו השטן ויהי כי התענה מ׳ יום ומ׳ לילה ו
וירעב אז קרב אליו השטן ויאמר לו אם בן אלקים אתה אמור ל
לאבנים שיהיו לחם והיא עונה ויאמר כתוב כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם וגו׳ ואז לקחו השטן והוליכו לעיר הקדש והניחו על
תקרת ב׳ ויאמר לו אם בן אלקים אתה השלך עצמך למטה
לארץ כי כבר כתוב כי מלאכיו יצוה לך וכו ועל כפים ישאונך
וכו

זכו והשיגו ישו אצל נגוד רשע לא פגעו את ה׳ אלקים בשלו

ועוד לקחו השטן והעלהו על הר גבוה מאד והראה לו כל

ממלכות העולם והדרם ויאמר לו את כל אלה אתן לך אם ת

תשתחוה לי ויען ויאמר אליו ישו לך שטן כתוב את ה׳ אלקיך תירא

ואותו תעבוד לבדו: כבר אבדלך הם השקרים והקושיות

והבדיל המעשי תכתובים והנה תנוך ה׳ תבצור

ולכן כיצד תאמר גם בהשקט ובבטחה ותשובתו יהיה וכו׳

כיצד תחשבנו בשטיפות לב והלחם ואת פגעוהו. ב

דבר ובתשובה ולכן כל עונותיה ובציגו יפרשו כי ישו אדם

כיב ולא אל שלם בבכי ואנחה ומסיר. והיה כיב ולא ת

חזית בלא ושטח בשטן בחטאה ונגלין לא נשתיירו בצואתם

ולא הגיעה הטחה ויראי [illegible] כי לא היה בריחה;

ועוד במתי״א פרק י״ט פ׳ י״ז בא איש אחד ויאמר לישו מלמד

הטוב מה אעשה להשיג החיים הנצחיים כפי שיבוא לי הרבים.

הנצחים ויען אליו ישו למה אתה קורא אותי טוב אין טוב אלא

אל א׳, ואם תרצה לבוא בחיים הנצחיים שמור המצות. עכ״ל

כלומר הלב אב״ה תורה כמשה ושמור כי לא היה הוא טוב.

כ״א רע, ואם נעשה ומשל אלקות ולמו ערכו, ובטוב את

אלקינו ואין אחר, באמת ברוך ובטוב בורא,

ועתה גם כי כלך הלכה ובשברתם האומר הקודש אין בורילם

הרות

ברות את יט אל המדבר כי שינהג אותו בטין, נבססה עם: ויח
כלומר נתנו לברות דוקים וקושיות מה בדבר אשר תצאו:
בו לבולע כי כואב ני אותך, ואם יצאו לחתיכות: לא להפתלב
עשית: אלא בדעבר
א׳ קשה כי נצטרך שירד אותו ברות אל המדבר מבלי שלא
כי בו כח שילו את על לבבם תסרי לות;
ב׳ ועוד קשה מה צורך בו שינהג אותו בטין כלא דבר הוא כ
כענין לבני אדם בדבר כל בהק׳ לחבירו ולא קטן כדי ל
לקרובה והרצות שכרם מכל לקחם בחלומם בלשון,
ג׳ ועוד אב אם בן אלקים הוא (לפי דבריכם) מה צורך להסית כ
כלומר שם הסתם שיטענו לרוצין
ד׳ ומה חורח קשה בדבאות הבטן ולא יבואו ולא היה יודע לומר יב
עלין
ה׳ ויהי כי המנוחה מ׳ יום ומ׳ לילה מ׳ מוגד ונם ע, ראיתו ז מהם כמו
ומהם ונה אל האלקים ומחוב שי יתנק, והיה יבין למי כ
שכתוב אתו מתנו הוצאות מים שרן רמב בזאור מכני אלקים
ורן באליהו ואמר וילך בכח האכילה, ועוד הוכחות רבות;
ו׳ ואין קרב אליו בטין לב עת לגחום, מכח אותו הסיוע כאשר כ
כיה לחשוב והולך אקירון תנינם באשר ונה מזה ומשי לתק׳
רחמו ויצמח מחנו בתלונים והקטורים לא להתקונו לחום, ז׳
ויצמול

ישמור באמון ולרחמים;

ז' ולהושע לבראות בחוזות שביב בין אלהים (לת ...ריבה) ועני-
הלסית ריענן לא אחר שביו לחם האזנים ויבו נבונים
ויבא חטב צוב לארץ ומשתב את טיב להוליע פי ב' שריבו וכל
יראו אשר לקח הגבעונים באו בחה ראו בן פתבו ואליבו י
נהביא להראות שביב אנשי אלהים ודבריו כי רק חוטיו ב
יבוריך את רק בטחים ותאכל את טר החחטים ואת חתיו
ח' וראו כרה קיר ישו שמצות ונפרסו ולחנו כחה הוא טבור
(כדרך שקורין לעיר חיבור) שאחרי עשיתו בבטחתו אותות
וחותמיו רבים בלתי בונים ויתאן לעשות אותו באזנים
ט' ותחה אני ונל רצית ואין לקחו הזמן והולכו לעיר בקרט
א"ב וקול כח בטען חחנו ולא באש בדד יגונו יבט וקי
הוא נעמחו ועלב בדבר בוה קחנו ולחתו עיות בישראל שתו
י' ואיך יהלו רולי ישו לנוח ונל פקרת צ"ב ולשמור שהב באורץ
ולא קמתים באחה כלה עורב
יא קץ על ובראה לו רק חחלבות בנולם ובלרם מבלה לאין א.
אשר בחר בנו עם אלהי אברהם כי לא רצורנו יצורם ה
היה לו להטיב בלא כבר ראשית ולבבוי בראשית אך עשיתם
והחה נתונים לי כי בכל שלי ואת כל אלה ארץ לך אם תשמרוה
יב' אשר בבטית באין לישו חורב שביב כאמר כל אדם שיצרו ה.
תתנבר

מתעכב עליו וניחא לצוות, ולא, כי התעבות לבי פלותו מעשה

ראות חומריות כעלם מן העין, עם אני יודע כחו

כי שאלה קצת אני שליכם בחבורים, שאתם אומרים עתה

יעו דנסין כעקרין של סורים לה. כן כלם הדברים ד

דרכי באמת ושבתבות ביטרים, אנשי חיל יראי אלקים א

מלכים יטרים להאמת ולאמנה וכל ישראל חברים כאשר תבינו

דבל בארבעה יעטרים, עבינה ליעו לומר אל הטין רועה אותי

יען שאתה חסידי להשתחות לך בשמחה:

ורחוק ממנינו

עוד דחשיאי מ״ד פסוק י׳ וזל דא אינו א׳ ואחר ליעו ב

החלמד הטוב מה אעשה מהלומים בטובי טו, רל׳ א

שיבה לי מיזו הנצרים ויען אליו יעו ולמה אתה קורא אותי

טוב אין טוב אלא אל א׳ ואם תרצה בפשוטה כתמימות גמור

החזות עין

בהאמר כה אב״ מורה כוונתו ואומר כי בואלא הבא עוד

כא״ רמי ושש ועצם ימושל אלקים מאמרים והטוב ו

והטיב לכל בוא אלקינו ולא אחר בהואם בריע נבטוב בוחר

ושוב דחשיאי מ״ב פסוק כ״ח, ובהארכו חרקי מ׳ מ״ה וזל

אחר יעו ואלהיו לא בא בן אדם שיענה לו אבל בא

ונבוד יעוס לב תביא לו קלון ותוציא כבוד וכל האמונה בו

רב

רב שבענו בכן ויאמרו אמת יען הוא מעיד על עצמו שהוא לו
עבור ואב הוא כאשר כל אדם ואיננו משיח עם זה אמנם כי שי
לו ושית ובריך הוא אלקינו בראנו לכבודו ולירא אותו ולעבדו
משיח צדקנו ירמוז כי יהללוהו וקרא יעקב בכבודו וישתחוו לו כל
מלכים כל גוים יעבדוהו נגוד חרדי ... מ״א מסוכר נראה
זאת בא במלאך וכריאת שיח ... להורים בנוגה בתולה
ומאורסה ליוסף שהיה מבית דוד ובשמר לה שהבא ברוח ו
ילדה בן ותקרא שמו ויבא אותו בן קדש ויקרא בן אלקים
ויתן לו כסא דוד אביו וימלוך על בית יעקב על עולם ו
ולא יהיה קץ למלכותו; שתרקו ונצחונם של הנוצרים ב
באלקים חי אלקי אברהם ובתורתו ויראים מחקר לב אשר
ראו במופתו ויודע כל איש את קבורתו
כדור אתם ראו הלב ברורות ולזות ראיות חותכות [illegible] ו
ועלויות נאמנות ומוכחות מפורסם באלו והלא הלכה.
ובראותה אנו לתקן מכם לספור אמונה הקודמת והנוצרית
ומאמר מחשבת נשמת נאמנות ונוסחת ולא יכלה לעד.
ורמזונה אם לא כיה בן יוסף מלא [illegible] דוד [illegible]
לו למלוכה; ואם מצר כשם נשאלו [illegible] ·
וצאת ובוחב וכלא משפחת אם [illegible] קריה משפחת כט ״
ראחרי [illegible] ביעוב [illegible] משפחת כאשר על [illegible] בנוגה
עולה

עולה וקולה דאמא כנן כלא קאואליר סול קאואליר כלא דאמא
ב׳ והי׳ שיבה של הרים אשר אנו מטפסים ומתריסים לגעת:
מה יפרץ כמטר המלה ויותר הוא צב בלוי המורשים, ו
ויאבד בחוף את הנספרת בקשת המל בעשים
ג׳ והנה דומי נחצת באמהות ובוצאות ובדקנות. מנויות ובעולן,
והבאת כיא רק וחסד למינו המל הבתולות, אלא והני טקר
יקב דברו כפאחיים ובהבטרים, ואין חלי רק קונות והחקרים.
ד׳ ואולם בבטורת תשוחב בנות מב לחסים יקרים, ותעליונה
בנות כערים, כלא כבר שלהו המאבים בבטורה, לאשת
חנות ואחנו שרב ואלו כיו נבירות וטרות ובשי בסנים ובפחון,
והב תשובה והב תגיבה אחרותיבן והב תוכנה לאחות ונס.

נתבטרה בורא המטפחות

ה׳ ואם נכים על אחרים בעודה בתולה והאהבה, המאל שלאחר.
בן נבעלה כתמבב ונהנה, ובקונה שטוברת יקרשה, ויגול
רמיה לדבר ביומן מ׳ ב׳ פסוק ד׳ ז״ל אחר יט׳ לאהו הבלי ולי את
אשה, אני לה לאותה כליה, ואני לה לאותה בוטה
לה לא קרא לאהו בשם בתולה וקרא אותה אשה השלוה
בעולה, והטעם מיד בתת לה המלה, אלא ודאי הנבעלה
והרוסת אינה היפה ורעה חדבריו והלוחותיו, ומתי בגאל אות ו
ונקורה חקורותיו אם לא לבעל כדבר עצמו ביודע בט׳ב ח
מעשיו

מעשיו ומחשבותיו ומלתו נקבל ונאמין ביותר ספור אותות כאשר
ותחבולותיו כלא מה בנו ומעלותיו והוראותיו כ"ש ולכן כות ר-
במסכת כתובות שיר ונו' מי מלותיו, אך מלין שבספר אינו
יכול לשמוע מפי שכות בולק בקרובתיו, ועוד רמזה זקן בחשיאת
פ"ז תהום נב ובמאמרו פ' ו' פ' ו' ובלוקא פ' ו' פ' ח"ב ובמה ש
שלשה עלים עד רמזה ושמעונה ובדבר קוה עמ' באמת מילים
כלם אבותים כלם ברורים אמונים ולא ימרוהם והם כמה ה
בספרים ובמכתבים ומ"ב תלמידים

בכונת ישו" בספר נחום והרש בב"ב בשבת ביבולים בינשבים ו
לפני בשמעם אך נבלו כן מלכו ויאמרו כלם בעבורך
ובלא כוח ישו" בן יוסף כמרה נפים ובלא מרים אמו ואחיו ·
יעקב ויוסף ושמעון ויהודה ואחיותיו כלם עמנו ומאין בא כמכת'
קואת אלו ולא יכול לעשות מאותה שם מאותות ומופתים (רק ש
שניה בחשיאו) (ובמאמרו ולא עשה דבר וכו') וע"ב בא כמשל א
אשר היה לעצמו אמרו אין נביא מקובל בעירו? ימשלו יזכרו,
כי לנו עדות מכל בני משפחתו ואנשי מולדתו, משלו ושם אביו
ואמו ומאין בא ומה מלאכתו, ושם אחיו ואחיותיו כי משם יצאו
ושם ביתו, וסוף דבריו פיו בבשיאתו לאמתו רשע לומר ולא יכול
עשות דבר מכל שלא כיה בידו יכולת לעשות מאומה כמדבר לא
במלות ולא במעשר

י

ז׳ ונתקיים לעינינו הראשון ויבא אותו בן קדש לא תבוא רוחו ו
ורעתם לא בשבת ולא בר״ח כיום כלנו אין אנו נקראים
ומצווים להיות קדושים בן רו׳ ישראל בכל הבבות בעניני וגו׳
לא היה קדש בוראי מצוי ספק ושלא כי בדו כתובו כלו שחט
ושחט, שכן מצינו בתוספת פ׳״א מסוף [illegible] [illegible]
בשבת יט״ו לסעוד אצל פרוש א׳ ולא נטל ידיו קודם אכילה, אב״ב
שחט הוא ושחטים תלמידיו כי נס כחו אכלו בלא נטילה
לא כן הנוצרים כן חולה חולה, כי לא יאכלו אם לא יחמם אם לא
ישלו ידיהם בתחלה, לכן נאמר הוא ורבב בו כל האוכל, כי ב
בטהרה והתעניב עליה;
ח׳ ויקרא שם אלקים וכו׳ תכלו שלא היה שם אלקים תחת אשר נ
נתבשרה (למי שטועה) כי יקרא כן כחו שנקראו כל
בני ישראל בחוקת, כרכתיב בפרש קודש לא תתגודדו, ולא
תשימו קרחה בין עיניכם, בנים אתם לה׳ אלקיכם
ט׳ ויעל אחריו (שתחקו עצמותיו) ויתן לו כסא כבוד הר אביו וילך
על בית יעקב עד עולם ולא יהיה קץ למלכותו, עליו כתוב
בתבשרים ולוקא במרשותו, וידבר קבצים ונסתר באמונתו,
זכור ה׳ חרפתו ובשתו וכלימתו, ולו יעיר כל חמתו, כי לא מצינו
שישב יט״ו על כסא הר אביו, כי כלהו באחד כריקים רק שב
ועד היה כל היום חפנו קוניו ומקומותיו וביחיו הלך הורודס על
ישראל

ישראל תחת חתנותי ברוכים ובית המשתה אשר שלח את
רישוים לעניים, ויחי חיו כי לו ולא נוה צדקם, כי כן דרך מעשים
רחים ורחב אשר לא יחנו יחיבם; אב"ב רוכחת חלות ש
שלא המריך לו הב"ב ותמאוס בשת מנה ומנה, ינה ינה לא יז

נעקימה ביה

יו"ד ולא יהיה קץ לחלבות אילו בעה"ן הכמונו חדבר כבי ה
הורחנו שלא היה לו בו כ"א כמשה היוצאת ינו החשבף
ואילו בעוה"ב פירוש וחשתנו כנה פתוח בכתבו הראשון לקורנשי
סותר דבר זה בהודעו, זוה לשונו יוצא, ובב רותה ינדיו בוחן
הונתיד ישיב ישו החלבות אל האב אביו עם עצמו ביה כלן.
אלו, ואח"כ חלבות לא יהיה נצחי ולעד הואיל ולא יאריך כ"א ועד
יום הקבוץ ובנוער, ואח"כ אפסות כל הראשות והגריות והחנורות
והשאורות באלו לחה לא יוילו הקורה חבין עיניהם, והרשול ת
חבין רחיבם, ונבינו דהקול ובעמל בשאשר כות מקרא חלות וחשבה
שיחה והלכה תסוקה אליבא דה"ע אין הרשין אל בתים ותין ד
הורשין בראשות כנ"ל לשלשה, ואין הואשין כאל בשל אשה, אני לה!

לאותה בשה

והזונע לא תאחר זהב אלקינו הביחו לו דגימונו ואל באשה ב
בארורה בזאת תקלו נשא אותה וקבריה, שחשוה נישחווה,
וכנה עוהב נמצי חדברת נגס החקי חלבו של נוזם והנעמם ולשעני
כדבר.

רבי עקיבא דאמר אין מרחמין בדין קורה בה ואחרה, ותה א

אוחרה ותה אדברה ואני: עוברה ותתעברה על

ריב לאלי, ובוא אלי ותי נואלי אי אמגו ו

ותמבו אלא בנו ולכן קרבנו אליו

ונבהלותיו קרבנו ולא לי אך

יא בוא זוה ויעלול 6

שבדרך אבבנו לסני

כחותם בחרו ו

ובלבו ובקונם

לא נאלרבו

עתיקין

ליפן

חת

בלין לאני כבנו קן ודין :

זאת ועל אחרית

כרוב חעיונות ותבואות ותשאות נקודות לחקים ועיכוי דבעתי
ולצורת ערעת אחים ולחרמי: יהודיכם: אלו הי עומדים
את באלקים אשר שאמו ויתנו כאולים, ומכירין אותו ולכנין א
אותו אז כלו אדינו שצעלים, וכיב כל א׳ ולא חכם חוב על באמת
והועיל, שאין להפטרן ותדבר דביכלו, ונ״ש דן ואת אין לו ד״ס;
אלו בשמחתו לרות דבונה נכונה, כי בות שאותו של חקים הדר
דשחנה, והחוני אותו דרעתם ואין זורב יתב ענעה, ולא
נמל בוקה על יונב ד״ס; אלו כי עומדים לבן (למי רפרכם)
בחשוות ושלא דפקבב, אף כי יהיו כל עובדיו בסכנה ולא בוקקיבו
לתולדה וכבנה, ובואו בן אשר זונה ד״ס; אלו כי רחולים דבן י
ולא נתנו לו שבע ותבונה, שתחוק רק כיב צריך לאשר ישיב ושיב
וכל שאר תאוות כונף ובכנאות, לאלמים ולחאות, ולא יו דבדר ג
שיבא מאשר ונבחב לתחלואות, ויורן ולקוין לתורעניות ב
בחתרנשות ותביאות, לחות הוצאות ד״ס; אלו אחרו שגור
ישו רק באחמות, אם לפתות: רק בנביאות, ולא חלש דתהיו לאחר
ודתבריאית שסחור, זה דבר של חרים כיה ד״ס; אלו על כ
כעסים והלל לנחור, שכתבו וספרו להם כתריבם ונקדשם למוד
ולמד ולשחור, בעבירו שגור ישו דביכלי מן אחו. בחדלי דון ווהשי
חי ולא כצנקי חנכם לאחר, כי אחו לדהג דתוך כאבוס וכנ׳

זהיר, ויהי לו אור ומאור דיינו; אלו נתן לו חכמה והבינה ב
תבונה ובינה, מלין כח ורב אונים, ולא הלכו בלהצים ואז ב
באמונות, לקראת חוזי וכוס חרבות, יאנה ידוע תולי וחלה ר
הבאמונות דיינו; אלו הלכו ובוא יושב בחלק דאסיבו, ועבורי ב
כח ושטי דבריו סביבו, רלט אחוזי חרב ומלחמה מלחמה סוס ו
ורוכבו, בלי לדעת קטקטים על ראשי ועל כרעיו ועל קרבו, ולא
הנחוהו תחתיו וינהור תמיד על כחוש ויזקנו בחסרים לא
יחוש דיינו; אלו אהבו טיבו הוא לקבל מאת הנוגע ענוג ודאי
ובה חזבם וינצור ותנב איננו כי בלך לו לעזר, או טלת מיתת ע
ועשהו אקן רי קלי באנה ובלו, ולא באוהב מיתה מגוות טאת
בב כחמוורסס וילך כי קללת אלהים תלוי דיינו; אלו כבוד
ונשו לו ברחוקים ובקרובים בלא על כי ביה קרינו המלכה וגן
שובים, ולא בוה ולא בושו טועלה בין טוב ועבים, וי הי ביוט כ
הטטי בביתו כאבים דיינו; אלו כאחת טבוא בעל קן חו
מחות כחו בזיקי ותבליה בה אליו ויצא ולא אחרו טיט לו
טוהן, ותלבושיו חצב וטוטב בין באוהב עצב דיינו; אלו לאחז
הרבה הממון, ונבוד כאב בנחו בחיקוהו ולא בטוו, וקם כל בעת
ובטתחוו, דיינו; אלו עבה לאשר יותר בעינבם מיוחד טלה
נורא, ולא בעלו בתורה בקהלה ובעבורה, אשר זוכה אלקינו
אותנו בזריזות ובאמירה, לעבדה ולשמרה, שכבר קיים וקבל ט
טחם

טרם יבואו ויאמרה כאשר בעיר אחי עבדו בעבות ורעה ·
מורה בשיטת מ"ב פסוק ה' ירמ' בקצרה אל תבטחו בבאתי:
לבטל התורה או הנביאים לא באתי לבטל כ"א למלא, אני א
אומר לכם כי אמ"ן עד שיעבור השמים והארץ אות א' או קוצה
א' מהתורה לא תבטל עד שיתקיים הכל ובלוקא פ' י"ו פסוק י"ז יותר
קל שיעברו שמים וארץ מהתבטל אות א' או קוצה א' מהתורה ע"כ. ד
דבריהם והנה הם בעונם לא הקשיבו לאזהרותיכם ואלו את
עבדו את עצביכם וישתחוו במעשיכם ידיכם בעולליכם ולא חטאו
בארץ אחרת ובאלהיכם להכעיסכם ק"ס ; אלו הורה האלהים עליהם ובא
בתורה כלה ולא עברו חק ובפרו ברית, לבינת לבם לתלות
והולך ולשום לבם שארית ולא הלכו לפני האלהים ולא בו התרצו
ונתלים בבחות לבם הל גבר כאשר הם נחולים ולא בתיו בלבד
ולא כלה לבם ולא בוא לבה נביא כיצר בקב לאבדם כחוב
ולא לאיש בשבילו כבודו וגם אחרי כן אשר הורה. יט' הוסיף
תאוות גויתי יה ראו את עיקוצ'אים האלהים ולכן אלו קבלו עליה
הב טבבר קיתו ואשרו יט' והאלהים, והאלהי האלהים לב רגעים.
ולא בחרו בעצתם בבחירת בריתו בעצלים ויחטאו ויאחרו את
חטאו ה"ס ק"ס ; אלו הפרו ברית אבותיכם וילכו אחרי אלהים
בשבילה הוקם בדבר וערך בימים לאחר כן ה"ס חטאו זה ולא ב
באמונו כי בהקריב הכהן את קרבנו, יהי יט' חטאותי חעוונו.

ובחינ

ודרך כוס התרעלה שצ״ל יינו עונו המוסב בשלהבה, עי״ס

יעוין ועתה בתורה ד״ס; אלו כאלינו בשטות, זה כתוב

אבותיכם שצ״ל כם וכיה לחעת ומחל יחשב לכם בדבר ולא

יחזיקו כריעה כי לא כנגס בשנוה; ולא טעו בנסכם ונתונים

ין בתשבו ונס יחשב לא כבוא ד״ס; אלו טעו בנסכם ין

בהקרבת אשתו ונבכן בשתיה אותו התבוין כאלו כבא דתו -

ולא שלחו ידכם בשעת רצתים בביותם בבי״ל ולכל אדם ב

בהקשט לא יכל נתנו את נבלת בנעבד ולאכל ד״ית; אלו

כיה למס, וה להם אבריה, כגן כנבנה ונבלע בראש כאיברים

חמי כבוד כהזייר עליו בביורים ולא כיה יוצא בדרך בית

כסתרים ד״ס (שאל כשואל לנזרי א׳ ואחר אפם כאלתין ד

דבר, וה המסוק טעמו וראו כי טוב וכו׳ ידוע תדע שאין כ

בדבר כמאשו שאלו כיה כן חיין כיה לאכלו ולראותו תבק אחר

צאתו כי כן השפטו, אבל השתעו וכוונתו על עניו וראות בשכל

ונדעת כי אליכם בדבר חוגת ועעת)

אלו קלקלו בין ובזתם אלקיכם תאי שכם רתך בבזרו ו

והלו על דרך כסוו שלכם ולא כגלוי ולא נבון נזכת כל א

עז אבל כנור אמבו כנשתתלאנ סאתו חוטא ולחטא כלובו

ויטנ שכלותו, ובתולה את עונותיו אלו חוטאו ולא חטאתו,

ולבקש מחלו לתקן את אשר עותו לבה יכלתו ומחשלותו ובוא

הרבה

הכפרה שהיא מנחת חטאים נקודים לכבוד לו הכהנים, וכפר עלו ב

כבן על חטאתו קיים ; אלו בשין כוחי כלף לו אלו כבן ה

כפוש כל יחיד ויחיד, עבות רחוס יכפר עון ולא ישחית, ולא ט״ר

לו כאמביור לעצמו חטאת הקהל, וכל בנפש אשר תשטב ב״ד

רחב ונמצאו בעת ימצאו ככל אשר יטאו, עבטוב יש ונמצא קיים

אלו שלשו לקחו לכל אשר יצוב עליכם, כלב ועליכם ובניכם ו

והלכבם ושריכם, כף כל בצור ובצורי ובתוריכם ויקניכם, ו

וכפר עליהם כבבן בקהל ונסלח להם, ולא חינוכו אלין כברכבן

ונתנבס אלין בכתוב, וכשליחכו ויעתור טר וחשל בצאמונב ב

בתעות כברכב כשלוב קיים ; אלו כחטיאבו על כברכתם. ו

ושאו ויצא טלו בצאמרם כי שוב אותו יטו תשוב אלו, ושר בצאו

ונושא כליו יקצן טוטר וחשל על כל חיליו, חטעם בחלף נגזלו,

ותת לאיש כדרכו וכמרי מעלליו ולא חלאו לבם לאחר שבמקיר

חלתחות. נע עכינם ב״ד סניני וכן שלעתי אומרים על ראשית

חתי נבונינו, ראו כלב נקלב רחלאתו, ואין כושל בלחנו שלחו א

אחן לביתו וחשל בכל קרבנו, ואם טוהר כמתה לא עבור ימתו

קיים ; אלו שאו יטו תאמרי נגלי נגב לתתחותיו והחוב עצ

בוקנם תאנו ואוחיו ולעבותיו בצבור יטהרו תקיו והורותיו

ולא אחרו עליו כי רחמם עולות ותת חמה חמתם אשר יאמר ויחרם

חטאו העולם לא יגבם ואמילא לחלו תם בדיבור לא יצא חונוטו קיים

צלו

אלו ויתן לו כח ולהשיב כל אשר יתבאר את אשר יברך חזוק׳
ואת אשר ימור ימר ולא ידבר ולהשיב יה לקדש את אשר
יטר בעיניו או זולו או בן הזה או חמאר בשרו ושלא להשתמש
ביין ונביאיו, אשר לא אשב אשר ישב כיתי ובשובו לשתע אזניו.
חולק עם העם ויתן ועשו תחת טמאם טומאי ובגאותם ועונים ב
בתשועתם, חרוש וגרעי תירוש יקש ויצבעים בארחותם, החצר
ישראל ואת בקדש לא ישו ב״ד אשיבם ובארצותם וקוראים לא
כי חסיד כי עניו טוהרי תורתם קול אשר יתול נשו והם בחותם
נגבה ואחתם ושוו והחזרו רועבו ושכן ביתו ואכלו, ולא לו חקנבו
וקניניו בכל אשר נבולו, קדוש יאמר לו ליים; אלו פרו ישרבו וירבו
וישבו בחאר חאר כשבטים, אוקן שבאמינור חקדש את שלמה
ברבים עד כי חלו לספור כי אין מספר, וכתב כמנין כליים י
ובטנים ולספר ונריבם לרוב כעפר, לא יאורך כי יספר, ולא ??.
להבב נגד טלחם חנחב לשרים ולמלכים ובוריס והלשים לבנולם
ובניבם, לא אנשים ולא נשים, עד שבחנעם באחת אין בית אשר אין
שם מת לבוחר בתלבושים, ובלתי זכב ובסף נקובים והולים חולים
ונים עם חטאים, את נבחות הקדשים ליים; אלו נשב יקר
ויקלל אל בחקודש ואל כאשר לא חשיבם של אותב שנה. ונמי
כאמור ולא בנו להם בתות וקבורות ושמותם יבלו ואליהם ~
יטהרו ואליהם יתפללו ליים. אלו יטהרו ויתפללו להם, ורק כבמא
16

טו יטו יזל חכם וכ"ו בעחו תו קדש את אהן ותורץ בעיך כלות

ילעטו דרבוה להראות כי יט"ו הרב ובוא במעבר לים; אלו הברית

לכם כל דרך תטבע כל לטץ ולא קצו ותאמו ביט"ו ועברכם ו

וטית ינח כלבי כבאץ, וכאיט אשר חוס בו ולא יקרב כי לא לכבן

דים·   ·לים

חעטב בחאנטיד בטלט בתות חסר תועבותיכם ומעלותיכם

תאוהן טלתנם בחלבם ובטריט ושבת ויקר חברותיכם.

וסיחנו צלחת רבבאת או להות יונב, וכל רבר או את חקרשיכם ו

ואו כם בת אלקאנשרכת את ובת קאלאטרבאת את ובהב חוצחרי

טריכם וחוריכם ובלן אגי הארץ ובני תלטין ורואי תני חוכבכם וכו

בת יט"ו טובב נבוב ונטען חריקם על צנקיכם כענף הקוב או ר

חעו כתמותיכם, או חבוע כענף לציציכם, כלם עטרי עם אבו תינם

חיותסיח בחטפחותיכם, מעט את צלכתם בתבורב ברחובות ק

קריב בינם אתיכם נקרא נקרא טתי בבתות הראטונות ולבב

בחבורת יט"ו לבב ובוא עוחל עליכם, וכבר כיתב בכתב הקודש.

עליוב על בורף אשר לחניכם ויחיט אבל כותלי כבתיט ואין דבר ח

חמסים בינכם, הב נעטו בז בכתות הראטונות בראותם אותו ו.

יאחר אליכם טירו חברב רוטב וינוו רק הליך לשתאליכם, או יטובו

ויחקרו ולמוריכם, כי בלב חכתות הפרטיית ובצר יחין הלכודר הוא

טלכם, ויענו אנשי בת יט"ו ויחלאו ואמר בניכם, לא עבור חלרכיבנו א
אשר

אשר כלכו דב בראשונה חמשי טונאים, כת קאלורדת וכת א
אלקנטרת ואלק כיוצא דבם, כי ירחב תביה לה, כ"ט וקו' טבלה
חרב אלקיהם, החצירר והרוקס בדוטיהם, ויתהו אנגי טס ב
כרמות חמר וימלא דנניכם, ר' רגנוו אנג' כת יט"ו להטיב
והם כדברים האלה וירחו יד צבחו אתם כי הארץ האחינו טורק
בראותם אותם יטהנו לחצותיהם, וסריס רק בדרך ובסתרו להם,
וחרב אקך אנג' טתי כבחות ורסימו עד טאות אלפם נשוש ד
טאאלפים כת יט"ו ורחוצים ורבים, כי לא ירוכך לכם בצע בחדל ו
ובקוצים, נהרגם לגוח אל כעצים, ואם לא ידוע תהעו נאהב, כי
חרב תביה באחרונה, ולא בספיקו לחזור את הדבר עד טעלה
עשן (באחיאכם) באחיכם ול' בא' נעט ובלחיבם ביחבם ויתעולדו ב
החמטם עד טסק דם עליהם, ואזי כבני כבחות טבאו בגנרת
כת יט"ו בנהרטים ובטמטים בחלותם עליהם כי היו בולבם
ותחוטטים, לא נשארה חכם טליטת טרדים ומלטים, ולא הניחה
ואהבתי טנעלה חוטטים, הנה אותו ביום ההוא וירבו כדברי ב"ט
ולעולה תן מאות חללים, ויותר חהם דלתים טבורים ונתוצים וכלים,
ובטריים רבים וחוטים יצאו רק בעיר מעולים בחום והצבאים.

ולך ועתב נהן בראש ונלים

— אלן הטוו כבור ועבד לקונו ולא הניחוכו ובטחתו לו ולכם כל חלכים
כל נוסי יעבדם וינעזהבו, ולא באו רים ומריצים והחלבו ו

ויבננסובו

ויכניסוהו בבחירתם ובתפילתם יקנאוהו, וימצאה לאשה ובאשה.
שחרו ויעזבוהו, ויחרדוהו ורחבו וישחיתוהו ל״ס; אלו הרבו שמה
עם האשה כל אותה הבריות, והתענגו אליה דרך ארצם אך
כי היא מקור נבריות, ויבחא כי היא אלו ויד נשים רחמניות, ולא
הוליקו ביות לתיה בלבן ברוב והמוג, יקיא להבוה קנאה
יזולה, כמס על כבי כתם על בטן כמס על בתולה ל״ס
אלו בכל חקים שבה תוספת בסיד ובניתם בכל תנות ועבד'
ותצוירת בשטר ושער וונים ירוקים לבנים ושחורים, ב
בטוקים וברחבות ובחבוחות בחשבנות בבטרים ובערים, ב
בבתים ובחדרים ובעלות ובחורים, ובסדקים באמצעם והנערים
ובסיבות בית בנחאות בתי בחצרים ובחוקים, בא לתיהם ו
בתחה ועירובה בקירות ושירים, ימצאו וירבח אותה באורים ו
ולא בבית שלה שלומיהם ותרותה יביהם ועדריהם ועבדותיהם, ו
ויבו חנתם ועולם בבתי אוצרותיהם, למען ידוו קרותיהם ל״ס
אלו נדרו ושלחו לה כל אוהביה, כל כחק, ויקבץ שבעולם והעשירו ת
תועבותיה, חוצר חלבושיה תבשיטיה ובגדיה ולא פנו אליה
בכל עת חוצקות יצרות והבורות, ולא הוה את שלה בבזבזות ו
ובקירות ושירי עבדות ועל כנסים ועל המורק על בגבירות ו
ועל התשועות ועל החלחות ל״ס;
אחרו עליה על אותה האשה הקדשה והלקולטה הנגירה והמצורה
להם

זהב בגודל שלש פלורין אשר בבריטאניה את קרוב לו ש
שלקחו ואספו ועינו ושמרו שתי רבות גומריה, חכי בהן שעריה
וכל אוהביה רודפיה, ולבבליה, וכל מחלליה (בסוגר אשר הם ס
ספרים שבי"א, ויקטת כתובים ומוקומת עורים, אבל את אשר
זקנים וגם עשרים, להוכיח הכל סניגור ורעיון חלבנו ושרים, יג
שנים ועשרים, המצים את ורינו, זה השמי, וזה תרים) את כל
הכסף הנמצא בבתי הבתאים והמשאתם חל ראים ברביות ו
באוילים ובוולים, יקלי קלים וחסרי חוח, אשר שלא לשחות... ב
בחשוונים ובמשעשעים, חצורנו תמכר והורש, את נבן שולק את,
חרים מונטרונע, את נקוש מצוות לרא ורגות. שמבב בעלי שיטה
חחות הרבא, ונוצרי בעולם כבבא. בעלי מולינוס ובחקון ו
והצרק נחשת אשר יספו בהסתרים לחשן בושת, בעלי נחקן
ומשין והרהב והורי ערץ, בעלי ישנן ורירק, והבות את את מילי כ
רותק האולים והפועלים והבסחים והקרמים, ועל ערסותם ס
סרוחים, הידים וקנבות בשמות ובמובשם, והולי חבושות, וכו
שולב ברוליכט נחא, חרים אלט וסרים חחם, כלה וכל החי וכל
הבבלים אלה ישועו לארנב מרחוק ולקרוב, נם כחול אשר נל
שפת פים ובשתי לרובן, לו אות כאשר אין בלוריטון בלרטך אם
רומא אין וזה, ולהוב לא תגולה ארוכה ומשך ובבואו אליה אשם
ואלו בואו בית תלה ונתבככו בבכבה באמימורית חאת מבני
כבול

כחו וחילו והסבורים הם שנתרפאו והמאור תרופה ושלמותו ר
בא ידו, כי הכתם לא נרפא ונעלם בתוך העור, ויצא ויגבה
ויראה ויהיה בנגעו. אלא יצא חוצו ולא עוד אלא זו כחו ע
[illegible] ונשי ונהיר [illegible] [illegible] יען כי [illegible]. [illegible] [illegible] ע
ועשיו ונמצא יען [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ובואו [illegible] ואין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] יצא [illegible] [illegible], ובכבוד צלא [illegible]
אשר הולך לו, אדרבה תקח ונתחרט כי רבו רבו [illegible]. ו
ונסתלקו כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ויאסרהו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ורבו ופרו [illegible]
[illegible] דרך [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
יצא [illegible] [illegible], ואלו הבצק [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] כל א
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואם יאמר אדם
[illegible] [illegible], [illegible] יש [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible], יצא
ולא [illegible] ועוד [illegible], [illegible] אמו, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ·
[illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] ב' [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] ב' [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] כי [illegible] את [illegible] כ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ובלבושיהם מלו חונלה טריס, וכבית הבואת מריגשו ולין על כל.
בלותיהם ונלטים לה ועל פוש יכמי שכתבו כלבים ולבין תלה
להם ואל-באה הארץ כל אורך שהנחיה בקביהם ועל בורקי הוא
כביר. וחט אשר יסבב טס ומקלה ומתבטיה מריץ ובו נולד
יטו ומדין הוא קיים עלאריה בראותו כי לא גבו בתעבלים.
שגב ונלבה לחות מריץ וטאובו חטם לבירשנוכה חקצור.
ארץ ועד יט, יוב תשאט יוב תריס

לאה. כאשב יוב תיוה מחרחקי ארין ועד האיים תהו שלה
בנים, ובכל תהב ותלבה ולשון ואוהב, מוריט תוקשר
לשלה על טס לעשיב ועל טס מקומה, אמים ארין יטחוו ל
וארצות אטוקיא בספרד באחרם רב כיא רגוצרה: שכמין.
וירמן ובכך ולאבבה בין אים לאשרו אחרו שבות מסוגל
לגור אל אגית. אלחידא אשר בפורטוגאל יקראו אל ה
האשב אשר בטורבין כני שבבורונייה ודברו לאוהב ש
שבנחם ויקו הגום אשר בקאסטיליא תשתטחם לאשה ו
שבתאלאוינאות לסאנלוחים כל ממלכות בתולניא וחתמנו
האוטרי-כלם אל כאשב אשר בנבול סטריוניב בהרבות ת
מלאין בהליכו את כאשב אשר בקארמאניין אחרי אשר ת
חסרו אותב שבוואראל ועתב בקיטוב כפילאנוים כי נשלב
אלהל בנוכל, ועד אחרת יט בתילונטי ונשתה חל ושאוב
כיון

כיוון שכל בחלונות, ורצפת־רצפות חלל הולכות ובאות והלבין
הוולים שמשתנות. בית אמת: אורותיהם וקרובה לצינורות, ובית
יושבת שרגש כבר אוויר לבוא ואני אזו אזה לא קם לכן שם
שבתרמונות, רבות בנים בכות שחלונות, באמצע לגמרי ואמר
שקונטומו ד׳ נבאת שאתם אחריך, ובאמצע האוגר לא שלונתי
אחים אלא של חברים את כמבר ובגלגלת שלוחמים בנו :
כמו אותו [illegible] כבר קריאה בלבה מגיעה בית לאב ולמרכז,
שאני [illegible] תיעוד וקונטים, ואל עצם שכל אליהן, שלא תכנו
שכן ועשו די שמעוליכן ואלה רחבו נכתו ענבים, ועוד עליהן ו
ואת שבו על חשב כשורה ונראה חלקות ואורך ערוך למנין
וקטרון ועמון שתו עליהן, ואני שגם אמרים אריב אדם סוגי'
מחרחן אליהן, כאשר בלבו אצל רעותיהן, הנחלות שבהליכן יי
חב שלא שתו שחיים על ידן ועשרות ת״ת על ראשיהן כאשר
לחברותיהן, ונס לא חמי שלא נשמעו חסמו נאמות וחסמו:
טובות לא שכמיכן כי נאמות כבר ולא שילכן, אלא שלשון,
של כוכביהן, וקול כרע רבה אליהן, ובכל ראות לא נתנו חלבות ו
עשרות וחלבות וערות על הצינורות, רעות רבות וצרות, כי
לא ידעתי סגורות.

ירושלים כתוב על האמצע לדוריטנו שלמה א׳ שיחי שמרשת.

רחבה חלק אליך עד שבת כיס חב־טחנו־ים שלא יעלה
עליכם

ונלכם מתאוש כי כל בנינו רעבים וחלים, וכי בזורתם כלם /
לזרי הגבר ונקלים, ובזה באמריך ובוציאו הגם בכסף וזהב

וכל״ס

ואלה מקומם עם׳ שבטי הלאומים שרים רבים ואלופים, הנה
ועשר רבוא רבבה כל זו האלף אלפים, וכו ורבה בבנים
קהלות כבה נשבה שנת ורבה וקהלה בארץ ברבה עמ״בו ושם
תשת אטוקיא אחרי ושל. אשדרוקיה בספרדים [illegible] ט״ס.
לה צדק הבורות סוחרי באמריקא וזהב הנה רבוא[illegible]
חסמר אהבנו בכל טוב ושוב כבא עליו וכל מאות, לותר ה
אהבות וזהב וכסף ותבואות, אלו נכרו ונדבו לה ולכם. ועשו
מצבות לקדושים בכל אשר ייטב בעיניכם, לשם יט׳ו משרותיהם
ולא שתשא את בחורתו אשר שם בורותיו נחתים. ולא בוקצים
לקברות חתים ליס; אלו בקצו לקברי חתים בתי כנסיכם
וכלו חנך והרבו חברי נשלב במיכם, בהקמם חקק און והבנ׳
עלו בדיכם, וחטים עלו בידכם והטים חזק ללים עגלים ה
משפט שניכם, להיות אלהנות שאליכם, ויהודים בתיכם, כי
אנשי רכל והגו טות וקסם בנבו להם, שמכו לה ואגדה נבואות
לחשן בבוון בבעניכם, ולו נשו ושרית אבגל בתשבותיכם,
איש את רעבו ואיש את כלתו יראו ובנותיכם ואחיותיכם, ואלה
וכהו ושוחד ועף: והרבית לקחו כל יה חייכם, ואשר נתנו הי
ממיס

חיתיהם בארצותם ובארצות אויביהם וכל איש צר ומצוק וכל
איש אשר לו נושא וכל איש בבהלה יחד בעונותיהם ובחטאים
שמקוריהם בהקבצו ונאספו שלה חטאי רוע מעלליהם ונסו
אל אי הבהלות פריצים האלה והחזיקו בקרנות מזבחותיהם
ויהיה נחוצו מרץ: ארורה אמו ובצלו את נשמותיהם קיים
רק אחת כלה וכלה שוצאת חוף ואשה כמולה ומכוסלת
ותקופתה ותהי הסכה כמשל לרוב נבלות ומשלת
ומושלת על אוהב זו שיש בה סרכות ומרכבות שרים נמרכות י
והסרכות והמרכות לרכב באהובה לעגב ונעגבה ואין בה תבונה
שונה קונה נשכחה ונעזבה שעוזבת ועוזבת והכאבה ד
והודבת לו ואדם בשונות לרתקו בחטאו באשמו ורבקו בה
ושכחו נעלה כי שותלה וישבו בה ולשלה ושחלה והבולה
ויקרא שם המקום בבות הרלה; ובות מרכבת לא כן החבבה
על שקראה אחו, ורק אחריה כשגגות בשינו שמולי נזימו ו
וברי היא בגורה ונכורה שחורה ולא שוב סחרה, והלשיב ש
שחרה כל שנתנה לקבורה וכלה כאורה שער השערי ת
חומה צער ירק וזרה ישעם ונעצרה וקולם כמותם וחותם י
נקלשונם נזרקונם, והוקשים ומתים והשמות שבא והמהמם ד
ומצודתה זרה וסרה ותסורי התמרות, ירו הורה ירו שכרה וכל
אות עבורה שואבת וסואבת, ביתם בבו כבשת, ובכל ירמה
אין

אין כחולה חכמים בחלין ומעולם איננו יוצא חוץ לפנים ולפסוק

גם פרין ופרי הוא את בעתו ובעונו

ואלה מעשיהם ומחשבותיהם

ותקנת דרכיהם ומחשבותיהם

הבירו וידעו בפיני אשר חולד הוא את ה׳ באלקים שבות צב״ה

היוצר והמבין ובורא כל בבריאתו ויתנו לו תקוה בראש

בקרואים;

שני לו הוא בהשבעת אל בחוח ולת לסאותם חלוי [illegible] ובשמחותו

לו בפרחת קדש

ובצאת והוריסו שלשי בא״ת בחדרתי בן שאת כרת וכבלבב ונתנו

לו כח וגבורה על כל המערכה ועליו שהו כל הגוים מנים

לחלוף ותסב אליו בהלכה

ובחרו ביש״ו ויתנו לו שבע ותבונה ונתנו לו מסל וכל תאווה ו

[illegible] רבי בדיו אחובה

ותשבו מחשבות טיהות לפסוק בחיתה חשובה וכפרת עד״הר

על שאת קיים חצוב בראשונה לבן קיו [illegible]

מעליהם כל תאווה ויבואו בית אשה זונה וילדתו אחי ובאשרי

ספרו בהשגרים והבטו באצוס עין טור ותחור לחיון כאשרי

פריטו, לשם בקשות שנוטריקון שלבן יש״ו

ונתנו לו תאר יפה כאיש אשר קבו שינו באצלו את כבוסר את

כסלור

לז

פסלה, כערבי במדבר וכבושי או כא ליוצא קרך ולמחל ב
בלילות שלא יהיו מקומו שר על מעניס ויעמידהו במישור
ידים ורגלים נגד העין שמירותיו רבים ביתות הקנים ובאחרון
נשוענים

ולא נכלתו ולא יכולו לספר בשבחו בכחו ובגבורתו וכיו שני
נניס כשבריתובו ותלו אותו, בגל כרחו שלא בטובתו
ובגבורת חמור נקבר כשלך וסחוב, מעט בשום מעט ברחוב
כי להתגדל ממנו שער העיר

ויש מתלמידיו שסותרין שיחות הראש (למי לבריכס) ובשורתו
ואומרים שינויר כמחשבה ואבי במחריתו, ולא יאריך ימים
על ממשלתו

ויתגאו המער כמהדר ואלמנות וקדשים הרבה מ מת ונקבר וכל
ראשים נבר

והניחו בתורה הקדושה כי היא חיים נשרף ימים ללכת אחרי
הפסלים הפסולים ובעלי העולם, ואחרי תאוות והבלים
ואותות בדים וקוסמים

וונברו חק והפרו ברית, אשר קנא בו בנהרג בבחל בברית
יה' אחריתו להכרית

והלא מי הריבה בעתיד יתחיו לשובה, ולא ידעו כי בנכות ב
היום כלכו בני ישראל בתוך הים ועברו את הירדן ב
בחרבה

בחרבה ומים רבים לא יכלו לכבות את האהבה

ולבונה נרכשה מהרים הקטירים בחובה או בחצב ולשם חטאי,

כי לשם אלקיהם הם מקריבים

ונסכם יין בסוף לה ברטט, כאשר על פתח לחם הכהן כנגד,

בטבו יבצע וישטע ואשר בכבד ועיני בטע

ולי וי תהו אשר לאלקים קרבים ו[illegible] אותו בבל מה כ

כנבזים כחטובים, ויבי ב[illegible] במזבח

ואנב יולכו את חרפתם בגבלם את פושעבם ותבי להם ל

לחטאה, ואיך יטאו פניהם וידברו ברגע ונבובה נבובך,

בצאתם מן ברם אחריה ומן ברם לואב

ולשון בולי קרבן הקודות, ולאם כלי חטמתא בידו, לנגע ולרוח

כי לאמר שחטת יחד ועד בלי טיגורים ומחת בולך לו מ

אבל כבן ויאמר לו איה החולות כונב טרף ולך ובאב להוקות.

ורחל ח. לבל קול נדהם ועל תשוביהם ועל כל חטאתם, עמ:

בתמיפתר רעה רבוניהם כאורן אתם בתוך וועמדם

ובררוב ונחו יקלל ויבא טורח כאשר בבב ובאשר התעלל..

על האבל ועל כל הבלים, כי ינק כלי וניר ותחבת ואבן ועל מזה

ודהלב תיב ועיק כלם בבלל, קול בנגע פושעם או בחלל, ואנשי

בית. כב. שתבוו ונרב כל אור. ינקוב יעקב ובל רינו רבי..

בלוני לן ויקרב. ורבוה עניב ומאוק ולא הבהלה כי יבא אליכם

סוב.

ארצ ברוך בקר ושמש יצאו ולא יכה אותם חורב ושרב כי
המתחות ונע עניים ביד ברב, כשחרו לבם וסחור סחור אל
תקרבו אל הכרם, סורו נא הלאה ולא תבואו בגן נקם, מני
יבא ונכה אתה בארץ חרם

נקמי יוכחו ובשועים ינגו הטובי בשנותם ולאדם לא תוכל
להשיבם הרעים ותתענג בדשן נפשיכם בהוציא את
אתכם מקברותיכם מחלד, ראש הבחורים אוהב הקודש, וכל
בינם עוון אחריו לקרוא לקודש

ונשמותיכם בגן המרחב בשאת אותם לאלהים ולשרים,
והיה מראיהם אשר יענו יספרו אותן במספרים, כ
בשמחים את בשבחים

ובהולם יבוא ולא יש חלומות לנצחות, ולא עוד לאנקה רוח נדיבה
מארצנו הרחוק, ושלה, נצחו, ונצח בדק ועל מי חוזיות
ואליהם ישתחוו ואותם יקטרו וינעלו עתה כנען על הבריאה
ברוס ותחת כל עץ רענן יירא אתן ולא יבא
וכבוד נחל יבזו לאלו ואלה הקדש הוא שם להקדשתא לבני
יהוה אחי של יש"ו ואף כבדה תורת חרס אתו ח
המצאתה תחת עבד כי יחלוף ושפחה כי תירש גבירתה
ואף הוא יגלה התורה באתו נעשה בו ולא להגה והיה
בראותו כי ילכו נחת ולתורות לשני אחיו ולא
ישיגו

שריהו בזה והאחר שמו אותו בן ימרון כבודה ובן ירבה
ולא ידע אלקיו נפשו ובשרו עליו יכאבו וידאבו בראותו רב
בטוב את מנהם אלה אלו ילמדו וילמדו והלכו תרמית
ואיש לנחם יוכיחו הלכו שבא וסבא אשר יקריבו
ולא יש אחד ולא יותיר אלא כל בעיניהם נוחנים תכו אליו
שורק ולא מנוח ונבל פרוש בתמלאו אלה בשערים
ורנים נאחו לה גיח על טוטפת
ונעוד הטובו הרעו התועבות והזלות ונרות ובלה חשחאים ו
ביחד את בנית ותחלאים את בחצרות נאת בשגרות
כבון הובן ותשרות. וקברות ושוחים לאתי ואליהם את ה
קולות.
והאחרון בכביד ונם שלה כל רוצח לבב נפש בקין כלי
בוצע בצע ובקל בועלים בנה וכל איש חלק ואחרו נבלו
ולא ידעו שקן לא נברא חטול פי בוא חרב ורעב וכיחן יסמר
בחטאי חטא ואהובים לאבדן
אלה מספר תועבותיהם ועולי ועונם ושקריהם
בקציהם ומסולי ונחתיהם ותקותה
יהי רצון שלא תבא כמרה לעונותיהם
רצון ותלי אל
תן להם כמעולם וכרוע מעלליהם וכמעשה ידיהם בשב נחולם
לאם

לכן חשאתם חלמנך אל התורה ובינה. אסף ישב בכהן שגב
נא והיה בעלבון שאך בחוחל וכי אין מ אתי, כ אם גולתך
ואתו אתי; ונשא את גאולתי:

מסה שאלו שוטים על טוס חב על שם בהבה שקר הוא ו
ויקבלו בדבם שלא עשו כרוח, ועתה עמה ומשחטב
מהם אחתומן של דברים ולעשה טבע

הבוא אחר לאלהיו בעמר חיים חית, ולכן בחון הנעם כבודו:
מגר מגדיהם, וחזון אותו אל בית הסקלה ולפסוק ל
ולאותו, שנגזר הוא לחות יהושב חיים לאחר מותו, כי ל
לקיים מאחר הנביא בכל שנינו ביום השלישי יקימנו ונחיה
לפניו:

כלב ששו המושעים לאחר קבורתו בנובים בא לילה ולקחו
אותו ובבצעו. לכת כוחם בחקים אחר אח. נבואתו, א
וכי אחרי שלשה ימים בלכת הטועים לראות בחופת במאת
יבוא אם לא אם בראי הוא ואם קבריו ושקרים בהם ת
חיין בבקשם ולא מצאנו, ובהמשם בקברו ולא מצאוהו, כ
בלבו שפרסמו גם נאמן זה וירבו בחיים, וזרעו תועיתם ושקרי.
ויהיו רבים בתחלה לעשות ונתנו את מבחם ערמת בא ת
במאת מיום קם שנים לאחר מות משיחם שבידיו הלכו א
מגיה יהודים שהתנצרו להשתחוות לפניו

דוועבו

ורוענו יחדיו ויאחרו כי לעשות פסחם עם ביכורים ביום י"ד
החודש אבל רק כראוי ובביאה חזר וחזר על הדבר ה
כי לחצא לו התקון וכסוי כי ביאת המנעת אליו וכות נושא את
כל החטאים אשר יש לו לחזור שכל חב שעשה חרבן נפשו לא
אל עשו
לכן יצא דבר מחות חלמוני ונכתב בדת בנצרים והחב ד
דתי פ"ל אשר לא יצא פסח בתחלה וביאת זהב כי
כי אם ביום א' בבא אחרי כ"ד ימים להחודש ת
לחבר וחריבה שבינו ובינכם יותר רק בשעה בכבושה
שבלבנו ולבותיכם נחשבה על יום כשבת ותרבו שעות
ותקים עד אותו רגע שבו הכהן הלקריב מנחו ותוקעין בחצוצרות
חרור זה נשלט באותו תרם שבמשו לא היה כבר פ... אך
אחוזים כקיר נשוי ולך בלחיה
בכל דור ודור חייב אדם הבק ותיר לדין אל האלהים באהבה
את כל הרנה והרחוק ולשוק את הגביע אם חצא בתים
צלולים ונבוריה ואם לאו בחים האדריכים הלשונמים ונחמי
ועבורים
למיכן, כלה היבים ללכת באותה שנה אל בתותיכם אול
לגאות את בניכם ובנותיכם או עבדיכם ושפחותיכם
ולאוב שלה חים חבאריתיכם, ובכלים חבלים [illegible] חנתם א
אותה

מורה אבל תשובותיהם, ושומרים אותה גם כל ימי שנותיהם ־ ו
ושומרין בה את ילדיהם, ואת רעיוניהם ומעשיהם בה נחרצין ־ ו
ותולדות יוצאים לבם והלב החיים הקדושים עיקר ויסוד ־ את
אמונותיהם

כללו הכ״ב יונקי וי הם נדיבים ונדיבה, כי יש יראת תולה אב
את ושמים ושלו טובים, זוג נחוץ גם בני האשה, זוג ו
ילד, צעירים, חית נעלה ושנים קדושים, ויאריך ולמדינו, וכ 3
ביניהם עוד ושמים, עד יום בא הולד לא אבות ועל בנים, ו
והקרוב אלי איש צדק וחסיד ושומר אמונה ויכלה מן הבהמ
בקוצים והברקנים

ושתה אתי ורעי נועמי

שעשועים

לכו חזו מתעלומים בורכיאלי העיר בצורה למנע וצרכי על
שעופם אשר מתריו, ונוסים [illegible]

בילים בכם ובנות הביאת בחורים וגם בתולות נערים, זקנים
כל איש אשר רבו ושבחו עוונותיו ותמוניו אוניה, זקנים.
אלו חלבנן יבואו לה ואלה מארץ סינים, אלפה ותרשיש כתיים ו
ודדנים; ומשט כל א׳ ואת את בנך בכ״ד אשר למעורתו ובטחון
בחטאה. וכאשם ויחגו בחגיהם ועולה באשם, והניחה עם ועולה
המצא קנאת הרבנים, שובבי כבעל עצים ואבנים, יום קראו.
נגזרים

נופלים יום ראשון למסעם קבל נחל שובו ויסובבו עד אשר ו
שלו בם העבותם, ושתו וישכרו עד אשר יצא מאמיבם ונעבר

כותם

אחרי כן בלכתם ילכו עד לפני שער כאנוסטראל דרך ת
חצות בין ויבואו שם ושתו ויברכו בדבם, ולתת נדרי
נרון בנות עלותם בראשית התצאות אל באולם הנקראת
חולה קטנה את כסולו, שם ישבו נם בבה הבאים בבה בבי
בראשו מחרתם אותו באיש אשר הלך תחתי אל דת, העומד
על הבמה (ובאת תחת קטן חטר) והראשו משחב (וכי שלא יבי
שנים כלין לצאת בבת א׳) נכנסו דרך שם אל האכסדרה בזה
ואחרבה ולא ראו איש את אחיו מחמת המהבה כי המשלטין
והולכין עד שמגיעין אל הבמה שרנגה ושלה שני כבנים לבושי
בד חק ישבים כל א׳ וא׳ חצק, היושב תולין הבמה שפט בבשע
ביק, והעומד על שמאלו נטל קופה של טרפים לסלכו ולסמך
(ועל צריכין אנו לאמר לה שידו של אותו השב בין חקל
יתכנה אשר לא שקר ונמל בבה)

נמשך א׳ בית דאלתאבו האמפיור היה רולה סוערת ~ו
ולסוררת, והושתה פני יושבה בחרה, לפני חרב ~ב
הבוריים אשר צרו אותה, ולא נשלחו בה בנות הבאו כי
אם חוצות ובנותה ובאלה אסין לה עמו שלחו לבניך 5
בבלות

בנותיכן ובנות חבורותיכם בכל הארץ ובכל העיר, ובאו
כלם לעזרתה עם תושבי האיים ובמחנה בין חולם לאות
שנים תושבי ירושלים בעיר הקודש ליהים באנשים אשר
בלחמם בכל עין נפרו של הבוריים והכבו אש שורף ו
ולא פנים והנה נכנסו בראשונה בעירה ברובה ואנשים
ועבר זה שאל אותם באמונה לא אתן לכם ויבא ל
זכר אשר עשיתם עלי זה הספר ויאמרו יש שנים א
אוה אל תאמנו לונחנו אבל והאלים יתן לנו בכל טוב וטוב
שנות ימים, ויתן הכהנה לכל תולדותינו, ולכל אנשי החיים והחיה
בבאים לשמועתינו, ולא כליה ירבה לנו להקריב קרבן שלמות
זאת הכבשים, כלי שלא נצטרף לקום בחצות ליה ועתון ע
ערבים, ויאמר להם באמונה זה זה יקיים בשכם, כל ה
אלהים ועל בניכם

ולהן יענו הרותכם, אשר יקומו חמתיכם כי באשר תאמר.
לבשתי אתכם, כנני קורא אליכם את שנות ימי משחק
לעבר אתכם מכל חטאתכם, ואת הלשה הזה קחו בידכם,
ותנו אותו למטהרת בבית אנגליה אשר בעירכם ועשו
בו אותותיכם

למען אנחנו מכין בראות הראות בהארות והרות
בסוגאות כאלו ובאלו, מסילים מסולים, נבלים ומכלים
נשלים

נחלים בבתולים ובצלים, לאולים ובכלים ומעלים בהחומם
· לכסלים שחולים לחולים ועולים, ומסורים בכבלים ...
וחבלים, וסובלים חבלים נחלים, נועלים כולים ותלים
ומרק מעלים, ונולים כבלים נולים (לא נלא ו
והמק) ועלים, ואלים הולים ומולים,
ובעלים כעלים נובלים, ואריבה ~
נחלים שלים ואמלים עמל׳ ו
ומלים, ומאלבם כלים, ת. א
מורקין ולא חושלים ועצי׳ כ
כעצים, ובלא חטוצים, ח
חללים חלולים כולם
עצים ועצלים, כה
כלם לכבולים ועקי׳
ומראים, אשר לא
ענו ולא יבינו
בין שמאלא לימינא
פעלין ו[illegible]ועי׳
לא פריקין
ולא קיימין
ברוך נותן לשכוי בינה